

தெய்வீகப் பாடல்கள்

தொகுப்பு
பொன். வஸ்லிபுரம் J. P.
(தர்மகர்த்தா)

வெளியீடு:
மழுரபதி ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்மன்
தேவஸ்தானம்
கொழும்பு 6.

முதற்பதிப்பு:- 1991.

பத்ராங்க
க. வெஷ்டின்ஸ் மெய்ன்
விலை ரூபா. 50/-

அச்சிப்பதிப்பு:
இம்பீரியல் பிறஸ்
25, முதலாம் திவிசன்,
மகுதாண,
கொழும்பு 10.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

விநாயகரகவல்	2
விநாயகர் திருவகவல்	5
விநாயகர் நாமாவளி	11
குருபஜைன்	14
முருக நாமாவளி	14
முருக பஜைன்	20
நடராச நாமாவளி	31
பஜனாவளி	35
சக்தி நாமாவளி			37

திருவிளக்கு பூசை	...	43
திருவிளக்கு வழிபாடு	...	47
திருவிளக்கு வழிபாட்டு முறை	...	50
நவக்ரஹ தோழம் நீங்க	...	56
ஸ்ரீ ராகுகால தூர்க்கா அஷ்டகம்	...	58
போற்றிகள்	...	60
ஸ்ரீ ரோக நிவாரணி அஷ்டகம்	...	62
ராகுகால தூர்க்கா வணக்கம்	...	64
துக்க நிவாரண அஷ்டகம்	...	67
ஸ்ரீ காளியம்மன் கவசம்	...	70
அம்மன் தழிழ் அர்ச்சனை மலர்	...	75
குங்கும மகிழை	...	79
அபிராமியம்மை பதிகம்	...	81
சகல கலா வல்லி மாலை	...	83
கேதாரீஸ்வரர் நோன்பு கதை	...	90

கேதாரீஸ்வரர் ஷஜை விதி	...	97
கந்த சண்டி கவசம்	...	99
திருவெம்பாவை	...	107
வாழ்த்து	...	113
மங்களம்	...	113

८०

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ସନ୍ମାରୋଧିକାରୀ

୮୧

ମହାପାତ୍ର ପାତ୍ରକାରୀ

୮୨

ମହାପାତ୍ର ପାତ୍ରକାରୀ

୮୩

ମହାପାତ୍ର ପାତ୍ରକାରୀ

୮୪

ମହାପାତ୍ର ପାତ୍ରକାରୀ

பிரகாரக்காடுமிகு

—

சிவமயம்

ஸ்ரீ விநாயகர் வணக்கம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை

இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை

நந்தி மகன் தனை ஞானக் கொழுந்தினை

புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

—திருமந்திரம்

வ
சிவமயம்

விநாயகரகவல்

சீதக்களபச் செந்தாமரைப்பூம் பாதச்சிலம்பு பலவிசை
பாடப்

பொன்னரெஞானும் பூந்துகிலாடையும் வன்னமருங்
கில் வளர்ந்தழகெறிப்பப்

பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும் வேழ முகமும்
விளங்குசிந் த ரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும் தெஞ்சிற்குடிகொண்ட
நீலமேனியும்

நான்ற வாயும் நாலிருபுயமும் முன்று கண்ணும்
மும்மதச்சவடும்

இரண்டுசெவியும் இலங்குபொன்முடியுந் திரண்ட
முப்புரி நூல் திகமொளிமார்பும்

சொற்பதங்கடந்த துரியமெய்ஞ்ஞான அற்புதநின்ற
கற்பகக்களிறே
முப்பழநுகரும் முஷ்கவாஹன! இப்பொழுதென்னை யாட
கொள வேண்டித்

தாயாயெனக்குத் தானெனமுந்தருளி மாயாப்பிறவி மயக்
கமுறுத்துத்
திருந்தியமுதலைந் தெழுத்துந்தெளிவாய்ப் பொருந்த
வேவந்தென் உளந்தனிற்புகுந்து

குருவடிவாகீக் குவலயந்தன்னில் திருவடிவைத்துத்
 திறமிது பொருளென
 வாடாவகைதான் மகிழ்ந்தெனக்கருளிக் கோடாயுதத்
 தாற் கொடு வினைகளைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன்செவியில் தெவிட்டாத
 ஞானத் தெளிவையுங்காட்டி
 ஜம்புலன்றன்னை யடக்குமுபாயம் இன்புறுகருணையின்
 இனிதெனக்கருளிக்
 கருவிகவொடுங்குங் கருத்தினையறிவித்து இருவினை
 தன்னை அறுத்திருள்காட்டந்து
 தலமொருநான்குந் தந்தெனக்கருளி மலமொருமூன்
 றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பதுவாயில் ஒருமந்திரத்தால் ஜம்புலக்கதவை
 அடைப்பதுங்காட்டி
 ஆருதாரத் தங்குசநிலையும் பேரூநிறுத்திப் பேச்சுரை
 யறுத்தே
 இடைபிங்கலையின் எழுத்தறிவித்துக் கடையிற்சுழிமு
 ணக் கபால முங்காட்டி
 மூன்றுமண்டலத்தின் முட்டியதூணின் நான்றெழுபாம்
 பினுவிலுணர்த்துக்
 குண்டலையதனிற் கூடியவசபை வின்டெழுமந்திரம்
 வெளிப்பட வரைத்து
 மூஸாதாரத்தின் மூண்டெழுகனலைக் காலாலெழுப்புங்
 கருத்தறிவித்தே
 அமுதநிலையும் ஆதித்தனியக்கமுங் குமுதசகாயன்
 குணத்தையுங் கூறி

இடைச்சக்கரத்தின் ஈரெட்டுநிலையும் உடற்சக்கரத்
 தின் உறுப்பை யுங் காட்டிச்
 சண்முகதூலமுஞ் சதுரமுகசூக்கமும் எண்முகமாக
 இனிதெனக்கருளிப்
 புரியட்டகாயம் புலப்படவெனக்குத் தெரியெட்டு
 நிலையுந் தெரி சனப்படுத்திக்
 சருத்தினிற்கபால வாயில்காட்டி இருத்திமுத்தி இனி
 தெனக்கருளி
 என்னையறிவித்து எனக்கருள்செய்து முன்னைவினையின்
 முதலைக்களைந்து
 வாக்குமனமும் இல்லாமனையைந் தேக்கியேன்ற ஸ
 சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளியிரண்டுக் கொன்றிடமென்ன அருட்ரு
 மானந்தத் தழுத்தியென்செவியில்
 எல்லையில்லா ஆனந்தமளித்து அல்லல்களைந்தே அருள்
 வழிகாட்டிச்
 சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டிச் சித்தத்தினுள்ளே
 சிவவிங்கங் காட்டி
 அனுவிற்கனுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்க் கனுமுற்
 றிநின்ற கரும்புள்ளோகாட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்கநிறுத்திக் கூடுமெய்ததொண்
 டர் குழாத்துடன்கூட்ட
 அஞ்சக்கரத்தின் அரும்பொருடன்னை நெஞ்சக்கருத்தி
 னிலையறிவித்துத்
 “தத்துவநிலையைத் தந்தெனையாண்ட வித்தக விநாயக
 விரைகழல்சரணே.”
 முற்றிற்று.

நக்கிரதேவர் அருளிய

விநாயகர் திருவகவல்

சீர்தரு மூலச் செழுஞ்சிடர் விளக்கே
கார்ந்திற மேனிக் கற்பகக் களிறே
அல்லல் வினையை யறுத்திடு ஞான
வல்லபை தன்னை மருவிய மார்பா!
பொங்கர வனிந்த புண்யனிமுர்த்தி
சங்கர ஞருளிய சற்குரு விநாயக
எழை யடியே னிருவிழி கான
வேழ முகமும் வென்பிறைக் கோடும்
பெருகிய செவியும் பேழை வயிறுந்

திருவளர் நுதலில் திருநீற் றழகுஞ்
சிறுத்த கண்ணுஞ் சீதளப் பார்வையும்
நறுந்திகழ் நாசியும் நாண்மலர்ப் பாதமும்
நவமணி மகுட நன்மலர் முடியும்
கவச குண்டலக் காந்தியும் விளங்கச்
சிந்துரத் திலகச் சந்தனப் பொட்டும்
ஐந்து கரத்தி னழகும் வீற்றிருக்க
பாச வினையைப் பறித்திடு மங்குச
பாசத் தொளியும் பன்மனி மார்பும்
பொன்னு பரணமும் பொருந்துமுந்நாலும்
யின்னு மெனவே விளங்குபட்டழகும்
உந்திச் சுழியு முரோமத் தழகுஞ்
தொந்தி வயிறுந் துதிக்கையுந் தோன்ற
வேதனு மாலும் விமலனு மறியாப்
பாதச் சதங்கை பலதொனி யார்ப்பத
தண்டைச் சிலம்புந் தங்கக் கொலுசும்
எண்டிசை மண்டல மெங்கு முழங்கத்
தோகுது துந்துமி தொந்தோ மெனவே
தகுகு திந்திமி தாள முழங்க
ஆடிய பாத மண்டர்கள் போற்ற
நாடிமெய் அடியார் நாளுந் துதிக்கக்
கருளை புரிந்து காட்சிதந் தருள
இருளோக் கடிந்து யெங்கும் நிறையைப்
பொங்குபே ரொளியாய்ப் பொன்மலை போலத்
திங்கள் முடியான் றிருவள மகிழ்
வந்த வாரண வடிவையுங் காட்டிச்
சிந்தை வளர்ந்த சிரடி யார்க்கு
இகபர சாதன மிரண்டு முதவி
அகவினைத் துன்ப மகந்தை யறுத்து
ஸூலா தார முச்சடர் காட்டி
வாலாம் பிகைதன் வடிவையுங் காட்டி
மாணிக்க மேனி மலர்பதங் காட்டிப்

பேணிப் பனியப் பீஜா ஷரமும்
ஒமென ருதித்த ஒங்காரத் துள்ளே
ஆமென் ரெழந்த அஷ்ர வடிவும்
இடைபிங் கலைக் ஸிரண்டின் டுவே
கடைமுனை சுழிமுனைக் கபாலமுங் குறித்து
மண்டல மூன்றும் வாயுவோர் பத்துங்
குண்டலி யசபை கூறிய நாடியும்
பூதமும் பொறியும் புகழ்குண மூன்றும்
வாதனை செய்யுமறிவையுங் காட்டி
ஆரு தரா அங்குச நிலையைப்
பேருகி நின்ற பெருமையுங் காட்டிப்
பஞ்ச மூர்த்திகள் பாகத் தமர்ந்த
பஞ்ச சக்திகளின் பாதமுங் காட்டி
நவவொடு மவ்வும் நடுவைன் வீட்டில்
அவ்வ மாக்கினை அனைதி சதாசிவம்
மைவிழி ஞான மனேன்மணி பாதமும்
நெவினை நனுகா நாத கீதமும்
கண்டு வணங்கக் கண்ணைத் திறந்து
விண்டல மான வெளியையுங் காட்டி
ஐம்பத்தோ ரெழுத் தட்சர நிலையை
இன்ப சக்கர விதிதனைக் காட்டிப்
புருவ நடுவைன பொற்கம லாசான்
திருவினோ யாடலுந் திருவடி காட்டி
நாதமும் விந்தும் நடுநிலை காட்டிப்
போத நிறைந்த பூரணங் காட்டி
உச்சி வெளிதனி இள்ளொளி காட்டி
வச்சிரம் பச்சை மரகத முத்துப்
பவளறைந்தளிங்கொளி காட்டிச்
சிவகயி லாயச் சேர்வையுங் காட்டிச்
சத்தம் பிறந்த தலத்தையுங் காட்டித்
தத்துவந்தொண்ணாற் றறையும் நீக்கிக்
கருவி கரணங் களங்க மறுத்து
மருவிய பிறவி மாயையை நீக்கி
உம்பர்கள் ரிஷிகள் ஒருவருங் காலை

அம்பர வெளியினருளையுங் காட்டிச்
சத்தி பராபரை சதாநந்தி நிராமய
நித்திய ரூபி நிலைமையுங் காட்டிச்
அடியவர் ஞான வமிர்தமா யுண்ணும்
வடிவை யறியும் வழிதலைக் காட்டிச்
நாசி நுனியில் நடக்குங் கலைகள்
வாசிவா வென்று வாங்கிப் பிடித்து
நின்மல வடிவாய் நிறுவித் தப்புறம்
வின்மய மான விதத்தையும் காட்டித்
தராதல முழுதுந் தானுய நிறைந்த
பராபர வெளியைப் பணிந்திடக் காட்டிச்
என்னுட லாவி யிடம்பொரு னியாவுந்
தன்னுடை வசமாந் தவநிலை காட்டிச்
நானென்னு மாணவம் நாசம தாகத்
நானென்ன வந்து தயக்கந் தீர
ஆன குருவா யாட்கொண் டருளி
மோன ஞான முழுது மளித்துச்
சிற்பரி பூரண சிவத்தைக் காண
நற்சிவ நிட்கள் நாட்டமுந் தந்து
குருவுஞ் சீடனுங் சூடிக் கலந்து
இருவள மொருதனி யிடந்தனிற் சேர்ந்து
தானந்த மாகித் தற்பர வெளியில்
ஆனந்த போத அறிவைக் கலந்து
புவனத் தொழிலைப் பொய்யென் றுணர் ந்து
மவன முத்திரையை மனத்தி விருத்திப்
பெண்டு பிள்ளை பண்டு பதார்த்தங்
கண்டது மாயை கனவெனக் காட்டிப்
பாச பந்தப் பவக்கடல் நீக்கி
ஈச னினயடி யிருத்தி மனத்தே
நீயே நானும் நானே நீயாய்க்
காயா புரியைக் கனவென ஏனர் ந்து
எல்லா முன்செய லென்றே யுணர
தல்லா யுன்னருள்வ நாட்டந் தருவாய்

காரண குருவே கற்பகக் களிரே
 வாரண முகத்து வள்ளலே போற்றி!
 நித்திய பூசை நெவேத்தியமும்
 பத்தியாய்க் கொடுத்துப் பரமனே போற்றி
 ஏத்தி யனுதின மெனியேன் பணியக்
 கூற்றினை யுதைத்த குளிர்பதந் தந்து
 ஆச மதுர வமிர்த மளித்துப்
 பேசு ஞானப் பேறெனக் கருளி
 மனத்தில் நினைத்த மதுர வாசகம்
 நினைவிலுங் கனவிலும் நேசம் பொருந்தி
 அருண கிரியா ரவ்வை போலக்
 கருத்து மிகுந்து கவிமழை பொழிய
 வாக்குக் கெட்டா வாழ்வை யளித்து
 நோக்கரு ஞான நோக்கு மளித்து
 இல்லற வாழ்க்கை யிடையூற கற்றிப்
 புல்ல ரிடத்திற் புகுந் துழலாமல்
 ஏற்ப திகழ்ச்சி என்ப தகற்றிக்
 காப்ப துனக்குக் கடன்கண் டாயே!
 நல்வினை தீவினை நாடி வருகினுஞ்
 செல்வினை யெல்லாஞ் செயலுன தாமால்
 தந்தையும் நீயே தாயும் நீயே
 எந்தையும் நீயே ஈசனும் நீயே
 போத ஞானப் பொருஞும் நீயே
 நாதமும் நீயே நான்மறை நீயே
 அரியும் நீயே அயனும் நீயே
 திரிபுர தகனஞ் செய்தவன் நீயே
 சத்தியும் நீயே சதாசிவம் நீயே
 புத்தியும் நீயே பராந்தகன் நீயே
 பத்தியும் நீயே பந்தமும் நீயே
 முத்தியும் நீயே மோக்ஞமும் நீயே
 ஏகமும் நீயே என்னுயிர் நீயே!
 தேகமும் நீயே தேவனும் நீயே
 உன்னரு என்றி யுயிர்த்துனை காணேன்

பின்னெனு தெய்வம் பேசவு மறியேன்
 வேதன் கொடுத்த மெய்யிது தன்னில்
 வாத பித்தம் வருத்திடு சிலேட்டுமைம்
 மூன்று நாடியு முக்குண மாகித
 தோன்றும் வினையின் துன்ப மறுத்து
 நாலா யிரத்து நானுற்று நாற்பத்தெட்டு
 மேலாம் வினைய மெலியக் களைந்து
 அஞ்சா நிலைமை யருளியே நித்தம்
 பஞ்சா கூரநிலை பாலித் தெனக்குச்
 செல்வமும் கல்வியுஞ் சீரும் பெருக
 நல்வர மேதரும் நான்மறை விநாயக!
 சத்திய வாக்குச் சத்தா யுதவிப்
 புத்திர னேதரும் புண்ணிய முதலே
 வெண்ணீ றணியும் விமலன் புதல்வா
 பெண்ணே முமையாள் பெறுகுஞ் சரனே
 அரிதிரு மருகா அறுமுகன் றுணைவா
 கரிமுக வாரணக் கணபதி சரணம்
 குருவே சரணம் குணமே சரணம்
 பெருவயி ரேனே பொற்றுள் சரணம்
 கண்ணே மணியே கதியே சரணம்
 விண்ணே யொளியே வேந்தே சரணம்
 மானத வாவி மலர்த்தடத் தருகிற
 றுன்த்தில் வாழும் தற்பரா சரணம்
 உச்சிப் புருவத் துதித்துல களிக்குஞ்
 சச்சி தான்த சற்குரு சரணம்!
 விக்கின விநாயகா தேவே ஓம்!
 அரகர சண்முக பவனே ஓம்!
 கிவசிவ மஹாதேவ சம்போ ஓம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் நாமாவளி

சிவ சிவ கெஜமுக கணநாதா

சிவ கண வந்தித குணநீதா

கெங்காதர கரஜேகமுக வர்த்தன

மகா கணபதே பாலயமாம்

ஆனந்த ஐங்கர வந்திடுவாய்

அந்தகன் வாராமற் காத்தருள்வாய்
வா வா வா வா நற்பரனே

வந்து நிதம் அருள் தந்திடுவாய்
ஏழைக்கென்றும் அருள் புரிவாய்

ஈஸ்வரி பாலா ஏரம்பா

உமைதரு பாலா குருமணியே

உந்தன் அடைக்கலம் அடியேனே

சத்த சமுத்திர மொத்திடு மும்மத

தந்தித் தொந்தி வயிற்ஞேனே

ஆகுவாகன அம்பிகை வர்த்தன

மகா கணபதே பாலயமாம்

ஒரு கொம் பிரு செவி மும்மதமோ

டோரொரு நால்வாய் ஐங்கரனே

அனுதின மும்மருள் ஐங்கரனே

ஆதி யனுதியோ ரட்சரமே

பார்வதி பாலா வா வா வா

பரபத மெமக்கே தா தா தா

மங்கள மருஞக ஐங்கர முதல்வா

அரிதிரு மருகா குருபர நமநம

மகாகணபதே குரு சரணம்

மனம் மகிழ்ந்துவந் தருள் சரணம்

கூகூ கணபதி கூகூ என்னக்

கூகூ என்ற குன்றே போற்றி

சரணம் சரணம் தந்தி முகா

சரவண பவனுக் குயர்துணவா

பிள்ளையார் ரக்ஷாவழி

ஐயகனேச ஐயகனேச ஐயகனேச பாஹிமாம்
ஸ்ரீ கனேச ஸ்ரீ கனேச ஸ்ரீ கனேச ரக்ஷமாம்

கணநாதம் கணநாதம் ஈஸ்வரபுத்ரம் கணநாதம்
கணநாதம் கணநாதம் ஈஸ்வரபுத்ரம் கணநாதம்

சித்திவினையக கணநாதம் முத்திப் பிராதயக் கணநாதம்
விக்ன வினையக கணநாதம் பார்வதிபுத்ரம் கணநாதம்

மூக்ஷிகவாகன கணநாதம் மோதகஹஸ்த கணநாதம்
வாமனரூப கணநாதம் மஹேஸ்வரபுத்ர கணநாதம்

கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
கஜமுக கணபதி கணநாதம்
விக்ந விநாயக குணநீதம்
கலைநிறை கணபதி சரணம் சரணம்
கஜமுக கணபதி சரணம் சரணம்

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
ஆற்றங்கரை மீதிலே அரசமரத்து நிழவிலே
வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்
(பிள்)

யானைமுகம் கொண்டவர் ஐந்து கரங்கள் உடையவர்
பானை வயிறு படைத்தவர் பக்தர் குறை தீர்ப்பவர்
(பிள்)

அவல்கடலை சுண்டலும் அரிசிக் கொழுக்கட்டையும்
கவலையின்றி தின்னுவார் கண்ணைமுடித் தூங்குவார்
(பிள்)

கல்வினுலே செய்யினும் மண்ணினுலே செய்யினும்
ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்
(பிள்)

ஒம் நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை
 நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்
 ஒம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
 சிவாயநம ஓம் ஓம் நமசிவாய
 ஒம் நமசிவாய சிவாயநம ஓம்
 சிவ சிவ சிவ சிவசிவாய நமஓம்
 ஹர, ஹர, ஹர, ஹராய நமஓம்
 சிவாய நம ஓம் ஓம் நமசிவாய
 ஒம் நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை
 நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்
 ஆறுமுக வேலனுக்கு அண்ணனை பிள்ளையார்
 நேரும் துன்பம் யாவையும் நீக்கிவைக்கும் பிள்ளையார்
 கலியுகத்தில் எம்மையும் காக்க வேண்டி வரினும்
 எவியின் மீது ஏறியே இஷ்டம்போல சுற்றுவார். (பிள்)

* * *

குருபஜனை

குருநாதா குருநாதா சத்குருநாதா ஓடிவா
 தீனநாதா தீனபந்து திவ்ய வடிவே ஓடிவா
 ஞானநாதா ஞானபோதா ஞானவடிவே ஓடிவா
 அனுதி நாதா ஆனந்த ரூபா அற்புத சரித்திரா ஓடிவா
 குருநாதா குருநாதா சத்குருநாதா ஓடிவா
 ஒம்குரு.நாதா ஒம்குரு நாதா
 ஒம் ஜிகந்நாதா ஒம் ஜிகந்நாதா

ஓம் குருநாதா ஒம் ஜிகந்நாதா
 ஶ்ரீகுரு நாதா சத்குரு நாதா
 ஶ்ரீ குரு சத்குரு சச்சிதா னந்தகுரு
 சச்சிதா னந்தகுரு சச்சிதா னந்தா
 சகலமும் நீயே எமக்கருள் வாயே
 அச்சதனும் அயனும் அரனும் நீயே
 ஐந்தொழில் புரியும் சக்தியே குருவே
 இச்சையுடன் பணிந்தோம் எமக்கருள் வாயே
 எங்கும் நிறைந்தாய் சத்குரு நீயே
 சச்சிதா னந்த ஶ்ரீ சிவகுரு நாதா
 சுலோபி நாதா ஜெயஜெய குருஒம்

* * *

முருக நாமாவளி

வேஸ்முருகா மால்மருகா வாவா சண்முகா
 கால் பிடித்தேன் காத்தருள் வாவா சண்முகா
 நால்வேதப் பொருளானுய் நாதா சண்முகா
 நல்லதெல்லாம் உன்பால் கொண்டாய் நாதா சண்முகா

செல்லமாகச் சிவை அணக்கும் சேயே சண்முகா
செங்கதிர் வேல் தாங்கினன் தேவா சண்முகா (வேல்)

ஆறுபடை வீடுடைய ஆண்டவா சண்முகா
ஆனந்தமே அற்புதமே ஆண்டவா சண்முகா
தேறுதலை தருபவனே தேவா சண்முகா
சிங்கார ஓங்கார சிலனே சண்முகா (வேல்)

நாறுமாலை அணிமார்பா நாயகா சண்முகா
நால்வேதப் பொருளான் நாயகா சண்முகா
ஏறுமயில் வாகனனே ஏந்தலே சண்முகா
நீறணிந்தார் வினைபோக்கும் நீதனே சண்முகா (வேல்)

பாடும்பணி தந்திடுவாய் பண்டிதா சண்முகா
பக்தருடன் கூட்டிடுவாய் முக்தனே சண்முகா
ஆடும்சேவற் கொடியழகா ஆண்டவா சண்முகா
அடியாருள்ளக் குகையமர்ந்த ஆனந்தா சண்முகா (வேல்)

லீடும் நாடும் நின்திருத்தாள் வேண்டினேன் சண்முகா
வீரன் குரங் உடல் கிறித்த வேலனே சண்முகா
ஓடும் மனம் உன்னை நாட ஆடிவா சண்முகா
ஒருவனே என் வினையழித்த உத்தமா சண்முகா (வேல்)

எல்லை யில்லா ஆனந்தனே ஏகாந்தா சண்முகா
எங்கும் நிறை அன்புருவே என்முருகா சண்முகா
தில்லையிலே ஆடுமதேவி பாலகா சண்முகா
திருட்டுத்தன்மாய்க் குறக்கொடியைக் கொண்டவா சண்முகா (வேல்)

தீதால்லை எலாங் கடந்தபதம் தந்திடுவாய் சண்முகா
தோத்தரித்தோம் எங்கள் முன்னேவத்திடாய் சண்முகா
கல்லையொத்த மனமுருகக் கருணைசெய் சண்முகா
கல்வெனச்சிலம் பொவிக்க ஓடிவா சண்முகா (வேல்)

அன்பருக்கு அன்பனே நீ
 ஆறுபடை வீடுடையாய்
 இன்பமய சோதியே நீ
 சசனுமை பாலகனே
 உலக நாதன் மருகனே நீ
 ஊமைக் கருள் புரிந்தவனே
 எட்டுக்குடி வேலவா நீ
 ஏறுமயில் ஏறியே நீ
 ஐங்கரனுக் கிளையவனே
 ஆறுமுக வேவவனே
 ஓய்யாரி வள்ளி லோலா
 ஒங்காரத் தத்துவமே
 ஒளவைக் குபதேசித்தவா
 ஃகில லோக நாயகனே
 ஓடிவா நீ ஓடிவா நீ
 ஆடிவா நீ ஆடிவா நீ

வா வா முருகா
 வா வா முருகா

குமரமலை வீற்றிருக்கும் எங்கள் குலதெய்வம் தேவ
 குஞ்சரியை மணம் புரிந்த எங்கள் குலதெய்வம்
 சரவணையில் வந்துதித்த எங்கள் குலதெய்வம் சிவ
 சண்முகமாய் வந்துதித்த எங்கள் குலதெய்வம்
 பழனிமலை வீற்றிருக்கும் எங்கள் குலதெய்வம் சிவ
 பக்தர்களைக் காத்தருஞும் எங்கள் குலதெய்வம்
 பண்டாரம் போவிருக்கும் எங்கள் குலதெய்வம் தேவ
 பச்சை மயிலேறி வரும் எங்கள் குலதெய்வம்
 ஆண்டி வேடம் பூண்டிருக்கும் எங்கள் குலதெய்வம் அவர்

அண்டி னேரை ஆதரிக்கும் எங்கள் குலதெய்வம்
 வேலாயுதம் தரித்த எங்கள் குலதெய்வம் வடி
 வேல்முருக நாமம்படைத்த எங்கள் குலதெய்வம்
 தெண்டாயுதம் தரித்த எங்கள் குலதெய்வம் பால
 தெண்டபாணி பேருடைய எங்கள் குலதெய்வம்
 வீழுதி தரித்திருக்கும் எங்கள் குலதெய்வம் அவர்
 வீரமயிலேறி வரும் எங்கள் குலதெய்வம்

ஆறுமுகமான பொருள் எங்கள் குலதெய்வம் அவர்
ஆறுபடை வீடுடைய எங்கள் குலதெய்வம்
சிவனுருக் குபதேசித்த எங்கள் குலதெய்வம் சிவ
சுப்ரமண்ய பேருடைய எங்கள் குலதெய்வம் சுப்ரமண்ய
சுப்ரமண்ய பேருடைய எங்கள் குலதெய்வம்

(எங்கள் குலதெய்வம்)

* * *

அரஹரோ ஹரா சவாமி அரஹரோ ஹரா
அரஹரோ ஹரா சவாமி அரஹரோ ஹரா
கதிர்காம வேலனுக்கு அரஹரோ ஹரா
கந்தப்ப சவாமிக்கு அரஹரோ ஹரா
திருப்பரங்கிரி தீரனுக்கு அரஹரோ ஹரா
திருச்செந்தூர் வேலனுக்கு அரஹரோ ஹரா
திருப்பழனிச் செல்வனுக்கு அரஹரோ ஹரா
திருவேரகப் பாலனுக்கு அரஹரோ ஹரா
குன்றிலாடும் குமரனுக்கு அரஹரோ ஹரா
குஞ்சரி தன் கணவனுக்கு அரஹரோ ஹரா
குறவள்ளி காந்தனுக்கு அரஹரோ ஹரா
குணம் கடந்த லோலனுக்கு அரஹரோ ஹரா
சோலை மலைக் கிழவனுக்கு அரஹரோ ஹரா
சோகுசுக்கார முருகனுக்கு அரஹரா ஹரா
சிவசக்தி வடிவனுக்கு அரஹரோ ஹரா
சிங்கார வேலனுக்கு அரஹரோ ஹரா
அகங்கார நாசருக்கு அரஹரோ ஹரா
அன்பர்களின் நேயருக்கு அரஹரோ ஹரா
ஒங்காரத் தத்துவர்க்கு அரஹரோ ஹரா
ஒம் சக்தி தந்தவர்க்கு அரஹரோ ஹரா
அரஹரோ ஹரா சவாமி அரஹரோ ஹரா
அரஹரோ ஹரா சவாமி அரஹரோ ஹரா

* * *

சரவண பவனே பரதெய்வம்
தரணியில் அவனே மெய்தெய்வம்

பக்தற் கிரங்கும் விஸ்வாசன்
 பழனிப் பதி வாழ் முருகேசன்
 முருகன் திருவடி தரிசனமே
 முக்திக் கொருதுணை அறிமனமே
 சரவண பவகுக என வருமே
 சத்திய ஞானத் திருவளமே
 சன்முக சுந்தர வேலவனே
 சங்கரி ஈன்றருள் பாலகனே
 பவப்பினி ஒழித்திடும் மருந்துண்டு
 பன்னிரு திருக்கரன் திருத்தொண்டு
 கதிர் வடிவேலவன் திருவடியே
 கதி தரும் துணை அதை நீ பிடியே
 ஆறுமுகன் திருவடி மலர் மறவோம்
 அவனியிலே இனிநாம் பிறவோம்
 கந்தனை அன்பினை செய்யுங்கள்
 சிந்தனை அவனடி வையுங்கள்
 வேலாயுதனை வேண்டுங்கள்
 வெய்யப் பிறவியைத் தாண்டுங்கள்

*

*

*

கார்த்திகேயா கலியுக வரதா கந்தா முருகா
 கதிர்வடி வேலா (கார்த்தி)
 தோத்திரஞ் செய்துணைத் துதித் தோம் காவாய்
 தூய்மையும் அன்பும் துலங்கிடச் செய்வாய்
(கார்த்தி)

சாத்திரக் கோத்திரச் சண்டையைத் தீர்ப்பாய்
 சன்மார்க்க மொன்றே சகமிசைக் காப்பாய்
(கார்த்தி)

பாரில் உனையே பணிந்திட வைப்பாய்
 பக்தர்கள் கூட்டம் பரவிடப் பணிப்பாய் (கார்த்தி)
 சீருடன் ஆத்ம சித்தியும் தருவாய்
 பேரூம் புகழும் பிணியது காப்பாய் (கார்த்தி)

ஆர்வக் கனலை அடியார்க் கிவாய்
அவனியில் அமைதி ஆண்டிட அருள்வாய்

(கார்த்தி)

கார் மழை போல்நின் கருணையைப் பொழிவாய்
காங்கேயா ஷண்முகா கதிர்காமத் தேவே !

(கார்த்தி)

* * *

கந்தா கடம்பா கார்த்திகேயா
கவியக வரதா கதிர்காமா (கந்தா)

தேவர்கள் துயர்தனை நீக்கிடவே
திரு அவதாரம் செய்தாயே
சங்கரன் மைந்தனைய் வந்துதித்தே
சரவண பொய்கையில் வாழ்ந்தாயே (கந்தா)

குரபத்மனை ஸம்ஹரித்த
வீரா தீரா வெற்றிவேலா
வள்ளிப் பெண்ணைத் தினைப்புனத்தில்
கொள்ளோ கொண்ட கள்வனுனைய (கந்தா)

அருண கிரியன் சரணெனவே
கருணை யுடனே ஆண்டுவந்தாய்
தக்கி ரனுக்கு அருள்புரிந்தே
பக்தி யோடுனைப் பாடவைத்தாய் (கந்தா)

முருகா முருகா என்றிடவே
முருக ஞய்வந் தருள்புரிவாய்
கதிர்கா மந்தனில் எழுந்தருளி
காந்தம் போலே கவருகின்றூய் (கந்தா)

* * *

முருக பஜனை

(திருக்காடு)

முருகா முருகா முருகா முருகா
 முருகா முருகா திருமால் மருகா வடிவேல் அழகா
 திருமால் மருகா வடிவேல் அழகா
 வடிவேல் அழகா வண்ணமயில் வாகா
 வண்ணமயில் வாகா வந்தெனை ஆள்வாய்
 வந்தெனை ஆள்வாய் வடிவேல் முருகா
 வடிவேல் முருகா வேல்வேல் முருகா
 வேல்வேல் முருகா வெற்றிவேல் முருகா
 வெற்றிவேல் முருகா ஞான வேல் முருகா
 ஞானவேல் முருகா சக்திவேல் முருகா
 சக்திவேல் முருகா ஐயா முருகா
 ஐயா முருகா அரகர முருகா
 அரகர முருகா சிவசிவ முருகா
 சிவசிவ முருகா ஜெயசிவ முருகா
 ஜெயசிவ முருகா முருகா முருகா
 முருகா முருகா திருமால் மருகா
 அப்பா முருகா வருவாயா
 ஆறு முகங் கொண்ட அருளாளா
 இப்பால் வந்தருள் புரிவாயா
 ஈசன் மகனே குருநாதா
 உள்ளங் கோயில் குடியேறு
 ஊனே குழையும் படியேறு
 என்றும் குறைகுறை தானே
 ஏங்கிட வைப்பது முறைதானு
 ஐயா இங்கே உருவாகும்
 ஒவ்வொரு செயலும் உனதாகும்
 ஒமெனும் மந்திரம் துணையாகும்
 ஒளவையின் நெஞ்சம் கொண்டாடும்
 அரசே உனைன் கண்தேடும்
 அப்பா முருகா வருவாயா

அருளா ரமுதே சரணம் சரணம்
 அழகா அமலா சரணம் சரணம்
 பொருளா யெனியாள் புனிதா சரணம்
 பொன்னே மணியே சரணம் சரணம்
 மருள்வார் கதியே சரணம் சரணம்
 மயில்வாகனனே சரணம் சரணம்
 கருணையனே சரணம் சரணம்
 கந்தா முருகா சரணம் சரணம்
 முடியா முதலே சரணம் சரணம்
 முருகா குமரா சரணம் சரணம்
 வடிவே வரசே சரணம் சரணம்
 மயிலார் மணியே சரணம் சரணம்
 பூவே மணமே சரணம் சரணம்
 பொருளே அருளே சரணம் சரணம்
 கோவே குகனே சரணம் சரணம்
 குருவே திருவே சரணம் சரணம்
 தேவே தெளிவே சரணம் சரணம்
 சிவசன் முகனே சரணம் சரணம்
 காவே தருவே சரணம் சரணம்
 கந்தா குகனே சரணம் சரணம்

சுப்ரம் மண்யம் சுப்ரம் மண்யம்
 ஷண்முக நாதா சுப்ரம் மண்யம்
 சிவசிவ சிவசிவ சுப்ரம் மண்யம்
 ஹரஹரஹரஹர சுப்ரம் மண்யம்
 குருசர வணபவ சுப்ரம் மண்யம்
 குமர குருபரா சுப்ரம் மண்யம்
 சிவசர வணபவ சுப்ரம் மண்யம்
 சிவகுரு பரஹர சுப்ரம் மண்யம்
 குருபர ஹரசிவ சுப்ரம் மண்யம்
 கூர்வடி வேலா சுப்ரம் மண்யம்
 ஓம் ஓம் ஓம் சுப்ரம் மண்யம்
 ஒங்கார ரூபா சுப்ரம் மண்யம்

ஓம்சர வணபவ சுப்ரம் மன்யம்
 ஒய்யார வேலா சுப்ரம் மன்யம்
 கந்தா கடம்பா கருணை கரணே
 கதிர்வடி வேலா சுப்ரம் மன்யம்
 வருவாய் அருவாய் மயில்மே லழகா
 வடிவேல் அழகா சுப்ரம் மன்யம் (சுப்ரம்)

அன்னையும் தந்தையும் முருகன்றுன்
 ஆருயிர்த் தோழனும் முருகன்றுன்
 இதஞ்செயும் பந்துவும் முருகன்றுன்
 ஈடில் செல்வமும் முருகன்றுன்
 உயரிய வித்தையும் முருகன்றுன்
 ஊகுமும் ஊக்கமும் முருகன்றுன்
 என்பொருள் யாவும் முருகன்றுன்
 ஏக பரம் பொருள் முருகன்றுன்
 ஜம் முகன் மாவயன் முருகன்றுன்
 ஒப்புயர் வற்றவன் முருகன்றுன்
 ஒமெழுத் தானவன் முருகன்றுன்
 ஒளஷ்த மெல்லாம் முருகன்றுன்
 அன்னையும் தந்தையும் முருகன்றுன்

சரணம் சரணம் முத்தையா
 சரவண பவனே முத்தையா
 வேஞர் வளரும் முத்தையா
 வேண்டுவ தருள்வாய் முத்தையா
 அறிவைத் தருவாய் முத்தையா
 அமைதியைத் தருவாய் முத்தையா
 ஆறுதல் தருவாய் முத்தையா
 தேறுதல் சொல்வாய் முத்தையா
 இன்பம் தருவாய் முத்தையா
 இன்னல் தீர்ப்பாய் முத்தையா
 ஈசன் மகனே முத்தையா
 ஈடேற வைப்பாய் முத்தையா

உன்மைத் தெய்வம் முத்தையா
 உயர்வைத் தருவாய் முத்தையா
 சேவற் கொடியோய் முத்தையா
 சேயெனைக் காப்பாய் முத்தையா
 வழியைச் சொல்வாய் முத்தையா
 வாழ்வைத் தருவாய் முத்தையா (சரணம்)

அம்பிகை பாலா அருள்வேலா
 அன்புடன் நற்கதி அருள்வேலா
 ஏரகத் தமர்ந்த இறையோனே
 இனிதே எமதுளம் நிறைவோனே
 குன்றில் அமருங் குருமணியே
 கும்பிட அருள்வாய் திருமணியே
 தணிகை வார்முஞ் சண்முகனே
 சடுதியில் வருவாய் எண்குணனே
 அமரர் துயரம் கெடுத்தவனே
 ஆருயிர் வல்வினை தடுத்தவனே
 பழமுதிர்சோலை பெருமானே
 பைந்தமிழ் இன்பம் தருவேலே
 குன்றக் குடிவாழ் குமரேசா
 கூத்தாடி தந்தோம் அமரேசா
 காவடி எடுத்தோம் கண்மணியே
 சேவடி நல்காய் விண் மணியே
 பழநிப் பதிவாழ் பெருவிருந்தே
 பழவினை கெடுப்பாய் அருமருந்தே (அம்பிகை)

* * *

வேலிருக்கும் மயிலிருக்கும் விளையிருக்காது-குற
 வேடன்மகள் துணையிருக்கும் பயமிருக்காது
 சேவிருக்கும் விழியிருக்கும் இருளிருக்காது-எங்கள்
 சிந்தனையில் ஒவியிருக்கும் மருளிருக்காது
 (வேலிருக்கும்)

வாலீல மகன் புகழைச் சொன்னால் வறுமை வாராது -
எங்கள்
வள்ளலவன் அருளோச் சொன்னால் சிறுமை வாராது
கோலமயில் அழகைச் சொன்னால் குறைகள் வாராது -
எங்கள்
குமரனவன் பெயரைச் சொன்னால் குறைகள் வாராது
(வேலிருக்கும்)

பழநிமலை நடந்துசென்றால் கவலீல் சேராது-தமிழ்ப்
பாட்டிசைத்து மகிழ்ந்து சென்றால் பயமும்வாராது
அழகுமணி வேல்முருகன் ஆவல் தீராது-அவன்
அருளிலையேல் விடிவதற்குச் சேவல் கவாது
(வேலிருக்கும்)

சரணம் சரணம் முருகையா
சரணம் பவனே வேலையா
சரணங்கள்
அரும்பொருள் யாவும் உணர்ந்தவனே
அடியவர் துன்பம் களைபவனே

அரனுக்குப் தேவித்தவனே
ஆணை முகனுக் கிளையவனே
குன்றுகள் தோறும்-நின்றருள் செய்யும்
சேவற்கொடியோனே-நானுன், சேவடிபணிந்தேனே
(சரணம்)

ஷண்முக வடிவே கந்தையா
சங்கரன் மகனே பொன்னையா
ஒண்மதி கதிருன் வேல்கட்டரோ
ஒமெனும் நாதம் உன்னிலையோ
பைந்தமிழ் முதல்வா-பார்வதி புதல்வா
திருமால் மருகோனே-நானுன், இருதான் மறவேனே-
(சரணம்)

குருநாதன் என்பவனைக் கும்பிடுவோமே-அந்த
கூத்தாடி சிவன்மகனை நம்பிடுவோமே
குருநாதன் அவனேடு ஒன்றிடுவோமே-இந்த
உலகெங்கும் அவன்வடிவம் என்றிடுவோமே (குரு)

இடர்முகத்தில் நாமழைத்தால் வந்திடுவானே-ஏன்
ஏனென்று கேட்பதற்கு முந்திடுவானே
சுடர்முகத்தில் புண்ணகையைச் சிந்திடுவானே-நமக்குச்
சொல்லரிய சுகமணைத்தும் தந்திடுவானே (குரு)

காச பணம் பெருகிவரச் செய்திடுவானே-தம்
கவலையெல்லாம் ஒருநொடியில் கொய்திடுவானே
மாசகல அருள்மழையைப் பெய்திடுவானே-மன
வாசவிலே அவன் நினைவை நெய்திடுவானே (குரு)

பக்த ரெல்லாம் தேடிவந்து கூடிடுவோமே-நல்ல
பண்ணிசைத்து தாளம் கொட்டி ஆடிடுவோமே
முத்தியெல்லாம் தருபவனை நாடிடுவோமே-உயர்
முத்தமிழில் அவன்பெருமை பாடிடுவோமே (குரு)

செந்தி வாண்டவா திருச்செந்தூர் ஆண்டவா
உன்றன் பெயரில் சிந்தை வைத்துச் சந்தம்பாடவா
சின்னவயதில் அன்னை சொன்னுள் உன்னைத் தெரித்
தேன் நான்
தந்தையோடு செந்தூர்வந்து உன்னைக் கண்டேன் நான்
அன்று தொட்டு இன்றுவரையில் உன்னை மறந்தேனு
கந்தா நீயும் என்றுவந்து கருணை காட்டுவாய் (செந்தி
வாண்டவா)

எண்ணும் எழுத்தும் கற்கும் முன்னால் உன்னைக்
அன்னைப்பெய்னை அறிய முன்பே உன்னை அறிந்தேனே

இன்றும் கூட உன்றன் கருணை இல்லையே முருகா
என்று வந்து என்னைக் காப்பாய் செந்தூர்வாழ் முருகா
(செந்தில்)

(திரு) யரிசுவீரராமராமசுவாமி பிரம்மநாதர்

காலை கண்ணைத் திறந்த உடனே கந்தா என்பேனே
வேலை முடித்துத் துயிலும் போதும் வேலா என்பேனே
ஏழை என்னைக் காக்க நீயும் என்று வருவாயோ
அந்த நாளை இன்றே தருவாய் செந்தூர்வாழ் முருகா
(செந்தில்)

* * *

பிறந்த தையா நல்ல நேரம் எழுந்து பாருங்க
போய் வரலாம் பழநிமலை நடந்து வாருங்க!
நடந்த தெல்லாம் நடந்த தையா மறந்து போடுங்க!
(பிறந்த)

நடக்கப்போற காரியத்தை நினைத்து வாருங்க

சேவல் கூவி அழைக்குது கண்திறந்து பாருங்க
சிங்கார வேலன் புகழ் உணர்ந்து பாடுங்க
காவல் செய்யும் முருகன் மலை அருகில் தானுங்க-அந்தக்
கடவுள் பெயர் சொல்லிச் சொல்லி உருகி ஆடுங்க
(பிறந்த)

ஆனும் பெண்ணும் கூட்டம் கூடிபாட்டுப் பாடுங்க-வரம்
ஆறுமுகச் சாமியிடம் கேட்டுப் பாருங்க
வேணுமுந்தன் காட்சியென்று சொல்லிப் போடுங்க
அவன்
வேறு வார்த்தை சொல்ல வந்தா தள்ளிப்போடுங்க
(பிறந்த)

அரோக்ரா சொல்வதற்குத் தொடங்கிப்போடுங்க-வரும்
அசரப்பய கொட்டமெல்லாம் அடங்கிப் போகுங்க!

மோதவந்த துன்பமெல்லாம் முடங்கிப் போகுங்க-இரு
மோதகத்தான் தம்பிபலம் விளங்கிப்போகுங்க
(பிறந்த)

தந்தனத்தான் தந்தனத்தான் தாளம் போடுங்க
சங்கரன் பெத்த பிள்ளையைப் பத்தி ராகம் பாடுங்க
கந்தனுக்கு நெஞ்சினுள்ளே கோலம் போடுங்க
கண்ணில் வரும் நீரைக் கொண்டு பாலம் போடுங்க
(பிறந்த)

* * *

அன்பருக்கு அன்பனே நீ வாவா முருகா
ஆறுபடை வீடுடையாய் வாவா முருகா
இன்ப மய ஜோதியே நீ வாவா முருகா
சசனுமை பாலகனே வாவா முருகா
உலகநாதன் மருகனே நீ வாவா முருகா
ஊமைக்கருள் புரிந்தவனே வாவா முருகா
எட்டுக்குடி வேலவா நீ வாவா முருகா
ஏறுமயில் ஏறியே நீ வாவா முருகா
ஐங்கரனுக் கிளையவனே வாவா முருகா
அகில லோக நாயகனே வாவா முருகா
ஒய்யாரி வள்ளிலோலா வாவா முருகா
ஓங்காரத் தத்துவமே வாவா முருகா
ஓளவைக் குபதேசித்தவா வாவா முருகா
அகில லோக நாயகனே வா வா முருகா

கதிர்காம கந்தனே வா முருகையா
காலர்காலன் பாலனே வா முருகையா
சதிர் ஆடும் மயிலானே வா முருகையா
சங்கீத பிரயனே வா முருகையா (கதிர்)

சொல்லுக்குச் சொல்லினிக்கும் முருகையா-உன்றன
சுந்தர நாமகீதம் முருகையா
அல்லும் பகலும் சொல்வேன் முருகையா-என்னை
ஆண்டவன் நீயல்லவோ முருகையா (கதிர்)

வேத வேதாந்த ரூபா முருகையா-உன்றன்
 வேலும் மயிலும் துணை முருகையா
 பாத மலர்க் கடிமை முருகையா-என்னை
 பக்தனுய்ப் பாட வைப்பாய் முருகையா (கதிர்)

எண்ஜான் உடம்பினுள்ளே முருகையா-என்னில்
 எத்தனை எண்ணம் வைத்தாய் முருகையா
 பண்ணுடன் பாடவேண்டும் முருகையா-அருளால்
 பாவங்கள் துலையவேண்டும் முருகையா (கதிர்)

அகந்தையை மாற்றி நெஞ்சில் முருகையா-நீ
 அன்புடன் தங்க வேண்டும் முருகையா
 முகமலர் தனைக் காட்டு முருகையா-உன்னை
 முக்காலும் நம்பினேன் முருகையா (கதிர்)

நீல மயிலேறுங் கோல முருகனை
 நித்தம் பணிந்திட வாருங்கடி
 கால கால னெந்தை ஆலமுண்டர் கொஞ்சம்
 கந்தனைப் பாடிட வாருங்கடி
 சூவி சிவகாமி தாவி முத்தமிடும்
 சுந்தர பாலனைப் பாருங்கடி
 காலில் சிலம்பொலி கலகலெனவரும்
 கந்த னழகினைப் பாருங்கடி

சின்ன முனிவர்க்கு செந்தமிழ் அமுதைப்
 அன்புடன் பருசத் தந்தவன்டி
 வண்ண மயிலேறும் வள்ளாலை வாழ்த்தினை
 வந்தின்பம் தருவான் பாடுங்கடி
 வேலுடன் வந்தன்பர் வேதனை தீர்ந்தின்பம்
 வேண்ட வேண்டத் தரும் மெய்யன்டி
 நாலு வேதப் பொருள் ஆறு சமயத்து
 நாயகன் எம்முயிர் ஜயன்டி

ஓலமிட்டசுரர் காலனூர் புக்கிட

ஓய்யாரப் போர் செய்யும் வீரனடி
சிலமெல்லாந் தந்து தேவர்கள் நாட்டிற்கு
சேனுதிபதியான தீரனடி

கால நிலைகளைக் கருதா தன்பர்க்கு

கருணைபொழியுங் கந்தனடி

பால வடிவனென் பதி கதிர்காமன்

பக்தர்களுக் கென்றும் சொத்தனடி

அடியார்க்கு நல்ல பெருமாளே-எனை

ஆண்டிட நீ ஓடிவா

ஓடிவா அப்பா ஓடிவா நீ

ஓடிவா முருகா ஓடிவா

முடியா முதலே பெருமாளே-எனை

முற்றிலு மாண்டிட ஓடிவா

வடிவே ஸரசப் பெருமாளே-உனை

வணங்கினேன் ஆண்டிடிட ஓடிவா

புள்ளி மயிலேறும் பெருமாளே-எனை

புனிதனுக்கிட ஓடிவா

அள்ளிப் பருகும் பெருமாளே-எந்தன்

ஆனந்தத் தேனே ஓடிவா

வள்ளிக் காந்தப் பெருமாளே-உனை

வணங்கினே ணன்டிட ஓடிவா

துள்ளியோடும் எண்ணமோயவே-அப்பா

துதித்தே னைனத்திட ஓடிவா

உள்ளம் கவரும் பெருமாளே-உனை

உருகியணைத்திட ஓடிவா

கள்ளம் நிறைந்த பெருமாளே-உனை

கருணைய னன்றுநம்பினேன்

பொங்கும் அன்பே பெருமாளே-இந்தப்
புவியாய் நின்ற பெருமாளே
மங்கள மான பெருமாளே-இந்த
மனமாயை ஒடுங்க ஓடிவா

பீத்தன் பெற்ற பெருமாளே-என்
சித்தமிசை நிறை தேவனே
அத்திக்கிளைய பெருமாளே-அன்பு
முத்துக் குமார நாதனே

சங்கரி பாலப் பெருமானே-அன்பா
சங்கடம் தீர்க்க ஓடிவா
சங்கரி மருகப் பெருமாளே-எங்கும்
மங்களம் பொங்க ஓடிவா

கல்நெஞ்சம் உருக்கும் பெருமாளே-சிறு
கால் சிலம் பொலிக்க ஓடிவா
தில்லை குருவின் பெருமாளே-என்முன்
தித்தோம் தித்தோம் என்றூடிவா

ஒங்கார ரூபப் பெருமாளே-உணை
ஒவ்வொன்றிலும் காட்டி ஓடிவா
சிங்கார ரூபப் பெருமாளே-அன்பா
சிந்தை வரசனே ஓடிவா

நிராமய நிர்மலப் பெருமாளே-உண்மை
நித்தி யான்தா ஓடிவா
பராசக்தி பாலப் பெருமாளே-என்
நிரந்தர மாயானுய் ஓடிவா

கதிர் வேலழகா பெருமாளே-என்
கண்மணி கதிர்காமப் பெருமாளே
சுகிர்தர அன்பர் பெருமாளே-நீ
சுகமாய் வாழ்வாய் ஓடிவா

நடராச நாமாவளி

அம்பலத் தரசே அருமருந்தே
 ஆனந்தத் தேனே அருள் விருந்தே
 பொதுநடத் தரசே புண்ணியனே
 புலவரெலாம் புகழ் கண்ணியனே
 சிவ சிவ சிவ சிவ சின்மய தேஜா
 சிவ சுந்தர குஞ்சித நடராஜா
 மலைத்தரு மகனே மடமயிலே
 மதிமுக வழுதே இளங்குயிலே

ஆனந்தக் கொடியே இளம்பிடியே
 அற்புதத் தேனே மலைமானே
 படன விவேக பரம்பர வேதா
 நடன சபேச சிதம்பர நாதா
 அரிபிர மாதியர் தேடிய நாதா
 அரசுர சிவ சிவ ஆடிய பாதா
 கருணைநிதியே சபாபதியே
 கதிமா நிதியே பசுபதியே
 இக்கரை கடந்திடில்லக் கரையே
 இருப்பது சிதம்பரச் சர்க்கரையே
 என்னுயி ருடம்பொடு சித்தமதே
 இனிப்பது நடாராஜப் புத்தமுதே
 ஜயர் திருச்சபை யாடகனே
 ஆடுத லானந்த நாடகமே
 அம்பலவா சிவா மாதேவா
 அம்பலவா இங்கு வா வா வா
 நடராச ணெல்லார்க்கு நல்லவனே
 நல்ல தெலாஞ் செய் வல்லவனே
 ஆனந்த நாடகங் கண்டோமே பர
 மானந்த போகனங் கொண்டோமே
 சங்கர சிவ சிவ மாதேவா
 எங்களை யாட்கொள வா வா வா

நடனசிகாமணி நவமணியே
 திடனகமாமணி சிவமணியே
 நடமிடு மம்பல நன்மணியே
 புடமிடு செம்பல பொன்மணியே
 உவட்டாது தித்திக்கு முள்ளமுதே
 தெவிட்டாது தித்திக்கும் தெள்ளமுதே
 நடராச வள்ளலை நாடுதலே
 நந் தொழிலாம் விளையாடுதலே
 அருட்பொது நடமிடு தாண்டவனே
 அருட் பெருஞ்சோதி யெண்ணெண்டவனே
 சிதம்பரப் பாட்டே திருப்பாட்டு
 ஜீவர்கள் பாட்டெல்லாம் தெருப்பாட்டு
 அம்பலப் பாட்டே அருட்பாட்டு
 அல்லாத பாட்டெல்லாம் மருட்பாட்டு
 அம்பல வாணை நாடினனே
 அவனடியாரொடும் கூடினனே
 தம்பத மாடுகழ் பாடினனே
 தந்தன வென்று கூத்தாடினனே
 நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயகரே
 நடராஜரே சபா நாயகரே
 நடராஜர் தம்நட நன்னடமே
 நடம் புரிகின்றது மென்னிடமே
 சிவகாம வல்லிக்கு மாப்பிள்ளையே
 திருவாளா னனவன் சீர்ப் பிள்ளையே
 அம்பல வாணர்தம் மடியவரே
 அருளர சாள்மணி முடியவரே
 பாவம் செய்யும் மூடர்களே வாரும் வாரும்
 நாளை காலனுக்கு ஆளாகப் போறீர் பாரும் பாரும்
 பொல்லாத யமன் அவன் விடமாட்டான்
 சாம்பசிவ பக்தன் என்றால் தொடமாட்டான்
 காலன் வந்தால் பொல்லாதவன் விடமாட்டான்
 கால கால பக்தன் என்றால் தொடமாட்டான்
 சிவ சிவ என்ற ஒரு நாமம் சொல்லடா
 கெட்ட பாமரனே உனக்கது பாரமல்லடா

கலைநிறை கணபதி சரணம் சரணம்
 கஜமுக குணபதி சரணம் சரணம்
 தலைவ நின் இனையடி சரணம் சரணம்
 சரணம் பவகுக சரணம் சரணம்
 சிலைமனை யடையவ சரணம் சரணம்
 சிவ சிவ சிவ சிவ சரணம் சரணம்
 உலைவரு மொருபரை சரணம் சரணம்
 உழைசிவை அம்பிகை சரணம் சரணம்

முடியா முதலே சரணம் சரணம்
 முருகா குமரா சரணம் சரணம்
 வழிவேலர்சே சரணம் சரணம்
 மயிலூர் மணியே சரணம் சரணம்
 சுடியாக் சுதியே சரணம் சரணம்
 கந்தா சரணம் சரணம் சரணம்

உன்னுடைய வேலோன்றே உறுதுணையாய் வருகுதையா
 கும்மிருட்டுப் பாதையிலும் பேரொளியாயத் தெரிய
 தையா
 என்னுடைய ஆட்டமெல்லாம் நீ அமைத்த மேடையிலே
 இசைவதுவும் அசைவதுவும் நின்கடைக்கண் சாடையிலே

வேவவனே வேவவனே வேவவனே வேஸ்முருகா
 வெற்றிவடி வேவவனே பாலகனே வேஸ்முருகா
 வேலைக் கையில் ஏந்தியாடும் வேலனே வேஸ்முருகா
 வினைகளைல்லாம் போக்கிலிடும் வேவவனே வேஸ்முருகா

அச்சந்தீர்த்து எமையாழும் ஆண்டவனே வேஸ்முருகா
 கண்ணிரண்டும் உன்வடிவே காணவேண்டும் வேஸ்முருகா
 காவிரண்டும் உன்னடியே நாடவேண்டும் வேஸ்முருகா

பண்ணமைக்கும் நாவுணையே பாடவேண்டும் வேஸ்முருகா
 என்னமெல்லாம் உன்றினைவே யாகவேண்டும் வேஸ்
 முருகா

சுற்ற மெல்லாம் நீடிபி வாழவேண்டும் வேல்முருகா
தொல்லை இந்த வாழ்வை விட்டு ஒடவேண்டும் வேல்
முருகா

குன்றிலாடும் குமரனுக்குக் கோடி கோடி கும்பிடு
குழந்தை வடி வேலனுக்கு கோடி கோடி கும்பிடு

கந்தசாமி கடவுளுக்குக் கோடி கோடி கும்பிடு
கருணை வடி வேலனுக்குக் கோடி கோடி கும்பிடு
அம்பிகையின் பாலனுக்கு கோடி கும்பிடு
ஆறுமுக வேலனுக்குக் கோடி கோடி கும்பிடு
வள்ளி மணைனுக்கு கோடி கும்பிடு
வடிவேல் முருகனுக்குக் கோடி கோடி கும்பிடு
சரவணத்து ஜியனுக்குக் கோடி கும்பிடு
சண்முக வேலனுக்குக் கோடி கோடி கும்பிடு

குன்றத்தில் குடியிருக்கும் தெய்வம் எங்கள் தெய்வம்
குறவன்னி தனை மனந்த தெய்வம் எங்கள் தெய்வம்
சங்கரனின் மகனுன் சண்முகனும் தெய்வம்
ஐங்கரனே டுடன் பிறந்த ஆனந்தத் தெய்வம்

தந்தைக்கு உபதேசம் தந்த தமிழ்த் தெய்வம்
தாருகா சுரனை வென்ற தனியான தெய்வம்

ஒங்காரப் பிரணவத்தில் உள் நின்ற தெய்வம்
உமையவுளின் உரிமைகொண்ட உன்னதத் தெய்வம்

தயிழ் வளர்க்கும் இதயத்தில் தான்வளரும் தெய்வம்
அமிழ்தினும் இனிய சொல்லாம் முருகனென்ற தெய்வம்
சொல்லுக்குப் பொருள்கூறிச் சுவை தந்த தெய்வம்
சொல்லாகிப் பொருளாகிச் சுவையான தெய்வம்

ஆறுபடை வீடுகொண்ட ஆறுமுகத் தெய்வம்
வேறுபடை தேவையற்ற வேலவனும் தெய்வம்

யாருமற்ற அடியவரை ஆட்கொள்ளும் தெய்வம்
கூறும் வேதப் பொருளாய்க் குளிர்ந்து நின்ற தெய்வம்

முருகா முருகா சரணம் சரணம் முத்துக் குமாரா சரணம் சரணம்

கந்தா சரணம் சரணம் சரணம்
கதிர்வேல் முருகா சரணம் சரணம்
ஓம் சரவணபவ சரணம் சரணம்
சரவணபவ ஓம் சரணம் சரணம்
சன்முக வேலா சரணம் சரணம்
சங்கரன் புதல்வா சரணம் சரணம்
கதிர்காமக் கந்தா சரணம் சரணம்
கதிர்வேல் முருகா சரணம் சரணம்

* * *

பஜனேவளி

ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜயஜயராம்

ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜயஜயராம்

ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜயஜயராம்

நாராயண ஓம் நமச்சிவாய வெனுஞ்

சாரமான நல்ல தாரக மந்திரம் (ஸ்ரீராம்)

நாரதர் வால்மீகி முனிவர் நவின்றது

ஆரமுதாய் அன்பர்க் கானந்தம் ஈன்றது (ஸ்ரீராம்)

காமாதி கள்வரைக் கட்டுட ஞெழிப்பது

நேமநிஷ்டையுள்ள நெஞ்சினில் செழிப்பது (ஸ்ரீராம்)

பக்தி வைராக்யமும் பரந்த வைராக்யமும்

சுத்த சச்சிதானந்த சித்தியும் அளிப்பது (ஸ்ரீராம்)

ஸ்ரீராம ஜயராம ஜய ஜய ராம ஓம்
ஸ்ரீராம ஜய ராம ஜய ஜய ராம ஓம் (ஸ்ரீராம)

அயோத்யா வாசிராம் தசரத நந்தன ராம்
ஐனகி ஜீவன ராம் ஸ்ரீராம ராம ஜய ராம் (அயோ)
ஐனகி ஜீவன ராமராம ராமராம ஜயராம (ஸ்ரீராம)

ராம ராம ராம ராம ராம ராம தாரகம்
ராம கிருஷ்ண வாசுதேவ பக்தி முக்தி தாயகம்
ஐனகி மனோஹரம் சர்வலோக நாயகம்
சங்கராதி கீயமான புன்யநாம கீர்த்தனம் (ராம)

தசரத நந்தன ராம் ராம் தசமுக மர்தன ராமராம்
பகபதி ரஞ்சன ராமராம் பாபவி மோசன ராமராம்
மணிபவ பூஷண ராம் ராம் மஞ்சள பாவன ராம் ராம்
ரண ஜய ரஷ்க ராம் ராம் ராஷ்ச காதக ராமராம்

சீதாராம் சீதாராம் சீதாராம் ஜய சீதாராம்
தசரத நந்தன தேசிக ராம் கங்கா யழுன சீதாராம்
(சீதா)

மாசில் அயோத்தியில் மன்னன் தசரதன்
மாதவத் தால்வந்த மைந்தனே தாலோ
கோசிக்கிணத் தொடர்ந்து கொடியவனை வதைத்து
யாகந்தனைக் காத்த தீரனே தாலோ

பாதையிலேயொரு கல்லுருவாய் நின்ற
பாவைக் கருள்செய்த பாலனே தாலோ
சிதை மன்மகிழ் சோதனையில் வென்ற
ஸ்ரீதரனே ரகு ராமனே தாலோ

தந்தை சொல் காக்கவே தம்பியும் தாரமும்
தொடர வனம்சென்ற ராமனே தாலோ
சுந்தரியைப் பிரிந்து அந்திப்பக லலைந்து
சிந்தை தளர்ந்திட்ட ஜயனே தாலோ

சக்தி நாமாவளி

சுத்த சத்தி ஒம் சிவம் சுத்த சக்தி ஒம்சிவம்
 சுத்த சத்தி ஒம்சிவம் சுத்த சக்தி ஒம்சிவம்
 துஸ்ட எண்ணம் தூர ஓட்டும் தூய சக்தியே
 துயர் பாவம் இடர்களையும் துரிய சத்தியே
 நல்ஸ்ட லாப எண்ணம் போக்கும் நல்ல சக்தியே
 நம்பியுன்னைக் கைதொழுதோம் நல்ல சக்தியே
 தாயிலாது சேயிலை தரையிலாது பயிரிலை
 நீயலாது உயிரிலை நிகர் இலாத தெய்வமே

(சுத்த சக்தி)

சுத்தமான நெஞ்சிலே தூங்குகின்ற ஜோதியே
 அத்தனே என் அம்மையே அரும்பெரும் துணைவனே
 நெக்கு நெக்கு உருகியே நினைந்திடும் புனிதரின்
 உட்குவிந்த தியானத்தில் ஓளிருகின்ற தெய்வமே
 புத்தியில் அறிவெனப் புலன்களில் உணர்வென
 எத்துயிர்க்கும் உயிரென உலவுகின்ற தெய்வமே

வானிலும் கடலிலும் மழையிலும் கதிரிலும்
 கானிலும் மலையிலும் கலந்து நிற்கும் தெய்வமே

ஊற்றிலும் சுளையிலும் உலகிலே வளஞ் செயும்
 ஆற்றிலும் கலந்து வாழும் அன்புமிக்க தெய்வமே

பொறி புலன் கரணமும் பொலிவுற நிலவிடும்
 அறிவும் ஈந்தருளுவாய் ஆன்மநேயத் தெய்வமே

வந்து செல்லும் வாழ்விலே மாசில்லாத நெசமும்
 நொந்தவர்க்குதலிடும் நோன்பும் ஈந்தருளுவாய்

என்றும் எங்கும் உண்ணேயே யாது மாகக் கண்டுயிர்
 நன்று செய்யும் சக்தியை நல்குவாய் இறைவனே

கலகமான உலகிலே கருணையான ஆட்சியே
நிலவ நாட்டும் ஆற்றலை நேயருக்கு அருளுவாய்

கள்ளமற்ற உள்ளமும் கட்டில்லாத வீரமும்
வெள்ளினிய சித்தமும் தியான வாழ்வும் ஈகுவாய்

'தூய்மையான நெஞ்சமும் தொண்டு செய்யும் ஆர்வமும்
தாய்மையான வண்மையும் வரம் எனக்கு உதவுவாய்

கன் கொடுத்த தெய்வமே கதி கொடுத்த தெய்வமே
பண் கொடுத்த தெய்வமே பரமஞான ஜோதியே

உடல் உறுதி ஈகுவாய் உள்ளுறுதி ஈகுவாய்
மடமை வறுமை அச்சமற்ற மல்கு செல்வம் ஈகுவாய்

சுயநலம் பொருமையும் சூதும்வாதும் இன்றியே
தயவுடன் உயர்க்குலம் தழைத்திட அருள்குவாய்

எத்திசை உலகமும் இதயமான கோவிலில்
சுத்த யோக சித்தியால் ஒத்து வாழ நீ அருள்

போற்றி போற்றி நின் அருள் போற்றி போற்றி நின் ஒளி
போற்றி போற்றி நின்புகழ் புனிதமான தெய்வமே
(சுத்த சுத்தி)

சுத்தசக்தி சுக்தசத்தி சுத்தசக்தி ஒம் சிவம்
சுத்தசக்தி சுக்தசத்தி சுத்தசக்தி ஒம் சிவம்

சுத்தியஞான தர்மசக்தி சாந்த சக்தி ஒம்சிவம்
சச்சிதானத் தாத்மசக்தி சர்வசக்தி ஒம்சிவம்
(சுத்த)

வேத சாஸ்த்ர சகலகலா வித்யாசக்தி ஒம்சிவம்
வீரதீர தைர்யசக்தி விழயசக்தி ஒம்சிவம்
(சுத்த)

நாதகீத கான்காலா நடனசக்தி ஓம்சிவம்
மஹாமந்திர யந்திர தந்தர வஸ்யசக்தி ஓம்சிவம்
(சுத்த)

யோகமோக த்யாக சக்தி லோகசக்தி ஓம்சிவம்
தாகமோஷ சோகரஹித தபோசக்தி ஓம்சிவம்
(சுத்த)

துஷ்டசத்துரு நாசசக்தி தூர்காசக்தி ஓம்சிவம்
அஷ்டலஷுமி ஞானவாணி அமரசக்தி ஓம்சிவம்
(சுத்த)

குஞ்சிதபத அபயஹஸ்த வாஞ்சிதபவ தாயகம்
குருபரசிவ ஹரஹர நடராஜ சக்தி ஓம்சிவம்
(சுத்த)

* * *

ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்

ஷாந்தரவதனி ஸாகுண மனேஹரி
மந்தஹாஸ முக மதிவதனி
சந்தன குங்கும அலங்காரமுடனே
தந்திடுவா யுந்தன்தரிசனமே
(ஓம்)

தந்தி தேவருடன் முனிவரும் பணிய
ஆனந்த முடனே வந்திடுவாய்
வந்தனை செய்து மாயனயனுடன்
வகையாயுன் புகழ் பாடிடுவே
(ஓம்)

தங்கச் சிலம்பு சலசலவென் றிட
தாண்டவமாடித் தனயன் மகிழ்ந்திட
பொங்கு மானந்தமுடன் புவிமேல் விளங்கும்
மங்கள நாயகி மகிழ்வாய் வருவாய் (ஓம்)

வேதங்கள் உன்னை வேண்டிப்பாடிட
விரும்பி ஸரவுதி வீணை வாசித்திட
ஸ்தானந்த மான ஜோதிஸ்வருபி
ராஜி ராஜேஸ்வரி சரணம் சரணம்.

அருவமு முருவமாகி அநாதியாய்ப்
 பலவா யொன்றுய்ப்
 பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர்
 மேனி யாகக்
 கருணை கூர் முகங்க ளாறுங் கரங்கள் பன்
 னிரண்டுங் கொண்டே
 ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன்
 உலக முய்ய

(கந்தபுராணம் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளியது)

ஓம் திருமுருகா துணை

நாத விந்துக லாதீத மோநம	
வேத மந்த்ரசொ ரூபாத மோநம	
ஞான பண்டித சாமிந மோநம	வெகோடி
ஞான சம்புகு மாராந மோநம	
போக அந்தரி பாலாந மோநம	
நாக பந்தம யூராந மோநம	பரசூரர்
சேத தண்டவி நோதாந மோநம	
கீத கிணகிணி பாதாந மோநம	
தீர சம்பரம வீராந மோநம	கிரிராஜ
தீப மங்கள ஜோதிந மோநம	
தூய அம்பல சீலாந மோநம	
தேவ குஞ்சரி பாகாந மோநம	அருள் தாராய்
ஈத அலும்பல கோலால ழுஜையும்	
ஒத அங்குண ஆசார நீதியும்	
ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு	மறவேனே
ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்விளை	
சோழ மண்டல மீதேம னேகர	
ராஜ கெம்பிர நடாஞ நாயக	வயலூரா
ஆத ரம்பயி லாரூரர் தோழமை	
சேர்தல் கொண்டவ ரோடேமு னளினில்	
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி	லையிலேகி
ஆதி அந்தவு லாவாசு பாடிய	
சேரர் கொங்குவை காலூர்ந னடதில்	
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே.	திருப்புகழ்—

ஒம்மோம் இலவி வெப்பிலை சுந்தர்ச்சுடி
நூல்வித்தை க்காலை சிவமயம் அடி சூலையை
ங்குசிக்கை உடன்ட ராமாயண பொழுத்த
கீர்த்தியை சிகிச்சை கூறாம் சுந்தர்

(நூல்தூயதூய சுந்தரை கடக்காத்து-காயமல்ல)

நூல்தெருவை பிரதி நூல்தெருயெல்லை
யவி சிறுங்கி நூல் நூல்தெரு
நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு
யவி சிறுங்கி
நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு
யவி சிறுங்கி
நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு
நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு
நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு

(நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு நூல்தெரு)

திருவிளக்குப் பூசை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. தூண்டு சுடரைனை சோதி கண்டாய் தொல்லமரச்
குளாமனி தான் கண்டாய் காண்டற்கரிய கடவுள்கண்
டாய் கருதுவார்க் காற்றவெளி யான் கண்டாய் வேண்டு
வார் வேண்டுவதே யீவான்கண்டாய் மெய்ந்தெறி
கண்டாய்விரதமெல்லா மாண்டமனத்தார் மனத்
தான் கண்டாய் மறைக்காட்டுறையுமனைன்றுனே.

(திருமறைக்காடு திருத்தாண்டகம் திருநாவுக்கரசு
சுவாமிகள் அருளியது)

2. சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைத்தொழுக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

(தேவாரம்-திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடியருளியது)

3. ஒசையொலியெலாமானுய் நீயே யுலகுக்கொரு
வனுய் நின்றூய் நீயே
வாசமலரெலாமானுய் நீயே மலையான் மருகனுய்
நின்றூய் நீயே
பேசப் பெரிதுமினியாய் நீயேபிரானுயடி யென்மேல்
வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலாமானுய் நீயே திருவையாறுகலாத
செம்பொற் சோதி

(திருவையாறு திருத்தாண்டகம் அப்பராடிகள் அருளியது)

உடல் சுயங்கி ராதீஸ்வர
சிவமயம் முடிதூய்யபமா

1. திருவேன் செல்வமே தேனே வானேர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர் நற் சோதி மிக்க
உருவேன் உறவே என் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தின் உள்ளே நின்ற
கருவேன் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமனியே மனியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய் வல்லினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதன் டுறையுறையும் அமரர்ஏறே.
(தேவாரம் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அரு
ளியது)

2. சோதியே சுடரே குழோளி விளாக்கே
சுரிகுழற் பணிமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வென் நீற்றுய்
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையி
னிறைமலர்க் குருந்த மேவியசீர்
ஆதியே அடியே னதிரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே,
(திருவாசகம் - மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அரு
ளியது)

3. ஒளிவளர் விளாக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உனர்வுகுழ் கடந்ததோர் உனர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே

அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

(திருமாளிகைத் தேவர் அருளிச்செய்த திரு
விசைப்பா)

4. கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே யுருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடியருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமமாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்துணின்ற
பொற்புட னடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி
போற்றி

(திருப்புராணம்)

திருவிளக்கு வழிபாடு

கடவுள் ஓளிமயமானவர் என்பதே நமது வேதங்களில் காணப்படும் உண்மை. வேதநெறி யில் வாழையடி வாழையெனத் தோன்றிய அருளாளர்களும் ஆண்டவணை அருள்-ஒளி வடிவாகவே கண்டனர், ‘அருட் ஜோதி தெய்வம் எனை ஆண்டுகொண்ட தெய்வம்’ என்று வள்ளலாரும், “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் ஜோதியே” என்று மாணிக்க வாசகரும் “எரிகின்ற இள ஞாயிறன் மேனி” “ஓளி வளர் விளக்கே” என்று அப்பரடிகளும் ‘ஓளிச்சுடரான மூர்த்தி’ என்று வைகுண்ட சுவாயியும் இறைவணைப் பற்றி அருளியிருக்கும் அருள் மொழிகள் இந்த உண்மையை நமக்குத் தெளிவுபடுத்தும்.

நமது சாதாரண புலன்றிவுக்குப் புலப்படாமல் அண்டங்களுக்கு அப்பால், அருட்பெருஞ் சுடராய் நின்று எங்கும் அருள் பாலிக்கும் தெய்வத்தின் திருவருவ வழிபாடே திருவிளக்கு வழிபாடாகும்.

கடவுள் ஓளிவடிவினர் என்பதை நமக்கு நினை ஆட்டுவதே திருக்கார்த்திகைத் திருநாள். இல்லக விளக்கான பெண்களுக்கே இவ்விழா முக்கிய மானது இதனை ‘தையலார் கொண்டாடும் தொல் கார்த்திகைத் திருநாள்’ என்று ஞானசம்பந்தர் பெருமான் கூறியுள்ளார். ஆகவே திருவிளக்கு வழிபாடும் பெண்களுக்கு உரித்தான வழிபாடாகும். ஆண்பாலாரும் செய்யலாம்.

திருவிளக்கு வழிபாட்டின் சிறப்பு

இருள் துன்பம் தருவது, ஓளி இன்பம் தருவது. ஓளி இன்றி உலக மேது? வாழ்க்கை யேது? புற இருள் போக்குவது ஓளி அக இருளைப் போக்குவது அருள்

ஒளி உணர்வு. இருளாகிய துன்பம் நீங்கி அருளாகிய இன்பம் நிறைந்திட திருவிளக்கு வழிபாடு செய்கிறோம். கேணி நீரை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்து நாம் அருந்தி தாகம் தீர்த்துக் கொள்வது போன்று “அருட் பெரும் ஜோதி, தனிப் பெருங்கருணை” யாகிய தெய்வத்தின் திருவருளை திருவிளக்கில் ஏற்றி வழிபட்டு நாம் துன் பத்தை தீர்த்துக்கொள்கிறோம்.

பயணிகள்

திருவிளக்கு வழிபாடு செய்வதால் நம் வாழ் வில் தூய்மையும் தெய்வத் தன்மையும் பெருகும். சஞ்சலமும் வறுமையும் நீங்கி சாந்தியும் வளமையும் நிறையும். தாய்மார்கள் தினந்தோறும் தங்கள் இல்லங்களில் அந்தி மாலையில் ஆதவன் (சூரியன்) ஒளி மறைந்ததும், திருவிளக் கேற்றி மலர்கள் தூவி குடும்பத்தில் எல்லோரும் கூடி மண்டி யிட்டு வழிபடவேண்டும். அஷ்ட லெட்சமிகளும் அங்கே குடிகொண்டு நமக்கு வேண்டிய எல்லா நலன்களையும் அருஞவார்கள். திருவிளக்கு வழிபாடு தினந்தோறும் நடைபெறும் இல்லங்களில் தெய்வ சாந்தித்யம் பெருகுவதால், பேய், பிசாசு, பில்லி, சூனியம் ஒன்றும் அங்கே அனுகாது.

ஆலயங்களில் பெண்கள் ஒன்றுகூடி முறைப்படி ஆளுக்கொரு திருவிளக்கேற்றி வரிசையாக வைத்து வழி படும்போது ஆண்மீக ஒருமைப்பாடும் அங்புணர்வும் வளரும். ஆலயத்தில் அருள் அலைகள் நிறைந்து ஆலயத்தின் உள்ளும் புறமும் அவ்வுரெங்கும் பரவி நிற்கும். அதனால் அவ்வுரில் தீய பிணிகளும் தீய சக்திகளும் விலகி அங்பும், அமைதியும், செல்வமும், சிறப்பும் வளரும் ஆகவே நம்வீட்டு நலமும், நாட்டு நலமும் வளர நம் இல்லங்களில் பொதுவாகவும், ஆலயங்களில் ஒன்று கூடி சிறப்பாகவும், திருவிளக்கு வழிபாடு செய்ய முன் வரவேண்டும்.

இந்துக்களின் இல்லங்களில் பொதுவாக ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் ஒவ்வொரு அறை அமைந்திருப்பதுபோல் இறை வழிபாடு செய்வதற்கு கோயில் வீடு என்று தனியாக ஒரு அறை உண்டு. இந்த கோயில் வீட்டில் வைத்தோ அல்லது சாந்தித்யமான இன்னேரு இடத்தில் வைத்தோ வீட்டில் உள்ள தாய்மார்கள் தினந் தோறும் அந்திமாலையில் திருவிளக்கு வழிபாடு செய்யவேண்டும். திருமணங்களின் போது பெண்ணுக்கு பூஜீ தனமாக கொடுக்கும் பொருட்களில் திருவிளக்கு முக்கிய மானது. இந்த வழக்கம் பெண்கள் தினந் தோறும் இல்லங்களில் திருவிளக்கேற்றி வழிபடவேண்டும் என்ற நோக்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டது.

திருவிளக்கு வழிபாட்டு முறை

1. திருவிளக்கை சுத்தம் செய்தல் : திருவிளக்கை சுத்தமான உமியால் விளக்கி தூய நீரால் திருமுழக்காட்டி சுத்தமான துணியால் துடைத்து தயாராக்க வேண்டும்.

2. பீடம் அமைத்தல் : திருவிளக்கை வழிபாட்டிற்கு வைக்கும் இடம் அல்லது பீடம் சாணத்தால் மெழுகி, மாக்கோலம் போட்டு தூய்மையாக அமைக்கப்படல்வேண்டும்.

3. அலங்காரம் : சுத்தம் செய்த திருவிளக்கை பீடத்தின் மேல்வைத்து, திருநீற்றை தூய நீரில் குழைத்து முறையாக பூசி, சந்தனம், குங்குமம், முதலிய வற்றால் திருப்பொட்டிட வேண்டும். மலர்ச்சரங்களால் திருவிளக்கை அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

4. பூஜைக்கு வேண்டிய பொருள்கள் : அலங்கரிக்கப்பட்ட திரு விளக்கின் பீடத்தருகில், வாழைஇலை வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழம், அவஸ் பொரி, தானியவகைகள் போன்ற நிவேதனப் பொருட்களைப் படைத்து சந்தனம் குங்குமம் மஞ்சள் உதிர்பூ, ஊதுபத்தி, கற்பூரம், ஒரு குவளை தீர்த்தம் முதலியன வைத்தல்வேண்டும்.

5. திருவிளக்கு பூஜை ஆரங்பித்தல் : பூஜைக்கு தயாராக அலங்கரிக்கப்பட்ட திருவிளக்கில் எண்ணெய் வார்த்து பஞ்சத்திரி அல்லது நூல் திரி மூன்றே அல்லது ஐந்தோ வைத்து ‘ஓம் ஒநி வளர் விளக்கே போற்றி’ என ஒதிக்கொண்டு தீபம் ஏற்ற வேண்டும்.

6. ஆவாஹனம் : ஆதியந்தமில்லாது அங்கிங்கெ
குதபடி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள அருள் பெருஞ்
ஜோதியாகிய தெய்வமே எளியோர்களாகிய நாங்கள்
எற்றி வழிபடும் இந்த திருவிளக்கிலும் எங்கள் உள்
ளத் தகழியிலும் எழுந்தருளி எங்களுக்கு வேண்டிய
எல்லா நன்மைகளையும் தந்தருளவேண்டுமென்று ஆவா
ஹனம் செய்யவேண்டும்.

* * * *

திருவிளக்கினில் அம்பிகையை எழுந்தருளச் செய்தல்

அந்தரி, புரந்தரி, நிரந்தரி, துரந்தரி, சௌந்தரி
அகிலங்கி, மாலி, நீலி, அஷ்டாகஸ்திரத்தில் வளர்
அகாரணி, டூரணி, அண்பரதி, கண்பரதி நீ.

ஆதி நீ, ஜோதி நீ, மாது நீ
வெகுகோடி அண்ட பகிரண்டங்களும் நீயே
அனவரத கல்யாண சிவசரண ஜோதி நீ
அங்கிமால் தங்கை நீயே

அடர் அசரர் மடிய என்ற குருபரன்
ஆதவனுக்கு அன்பான தாயும் நீயே
அத்தி நீ, சத்தி நீ, புத்தி நீ, முத்தி நீ
அருள் தந்த வல்லி உமையும் நீயே
ஆலிலை மேல் பள்ளி கொண்ட மால் தங்கை நீ
அரன் இடப்பாகம் நீயே

அமுத குண சரஸ்வதி விமல திரிபுர
கமலவாலை அஞ்சாத பஞ்சாட்சரீ
ஆங்கார பைரவி, ஓங்கார விரணி
அனுபோகன் தனக்கு ஆரணி
ஆர்க்கும் பயன் தருவாள் கொண்ட சத்தியம்
அருளுவதும் உன் கிருபையல்லவோ
சுந்தரி மனேன்மணி காளி திரிகுவி
தும்பை அணிகின்றவளும் நீ
குடாமணி விளக்கும் நீ, துஷ்டரை
சங்கார துரைராஜ பரிபாலினி

தோகை நின் பிதா தக்கனுக்கோர்
 மொழி சொல் சாபம் இட்டவளும் நீ யாகுக்கா அபாத்ர
 துணையாக மறுசாபம் இடுமுன்னே
 ஒருதரம் சொல்லுக்கு ஒளித்தவளும் நீ
 மந்திரக்குடோரி நீ வாழ்வித்திடாரி நீ
 மண்டலம் உலாவிவரும் நீ மதிவதன ரூபினி
 அமிர்த குணசீவினி மதுமாங்கி சக்தி நீயே
 வஞ்சலைகள் பில்லி விடு சூனியம், கண்ணேறு
 நாவேறு, வைப்புக் கடுப்புமாய்
 எங்கள் உதிரமது தோன்றிய
 ரோகமெல்லாம் உன் வெண்ணீறு கண்டவுடன்
 வழிகாதம் ஓடிடுமே
 வதன திரிபுர கமலவாலை எங்கள் குலத்திற்கு
 செய்த வஞ்சகம் பஞ்சாகுமே
 வஞ்சிமார், கெஞ்சியர் கொஞ்சிய சிவசரணம் மலரடி
 எமக்கு அருள்வாய்

மந்திடாரி நீ நிந்தனை ரூபினி சாமுண்டி
 மாலிநீலி மாறனம் வசிகரம் கீர்த்தி
 உச்சாடனங்களும் தயவு தருவாய்
 தாய் தனமே தழைக்க அருள்வாய்
 தரணிதனில் முப்பத்திரண்டு அறம் வளர்த்திட்டசங்கரி

கெளரி நீ வா தருணமிது இவ்வேலை
 தந்துமிக வந்தருள்வாய் தழையனுக்கு
 இன்னபடியென்று சொல்புத்தி விஸ்தாரமே
 செய்கிருபாவி நீயே
 தற்பரானந்த சிவசபை நிஷ்களானந்த நிலையில் நிறுத்தி
 சிவ சச்சிதானந்த குருவே
 பச்சைமால் தங்கை பராசக்தி அம்மையே
 சிவசிவ மசிமசி வசி வசி வன சிம

சிவ சிவ, ஈஸ்வரி அம்மை துணை கொண்டு
சிவபாதமே கதி தந்து வாழ்த்து வாழ்த்து
நின்சரணம் தேவி பராசக்தியே

(என்று ஒரு மலரிட்டு துதிக்கவும்.)

பிற்பாடு கெண்டியில் வைத்துள்ள ஜலத்தினை நம்
சப்த நதிகளை ஆவாஹனம் செய்து ‘ஓம்’ என்று மூன்று
முறை உச்சரித்து அர்ச்சனைக்கு முன் அக்ஷதையையும்
ஒரு மலரையும் எடுத்து.

‘கங்கே சயமுனே சைவ கோதாவரி, ஸரஸ்வதி
நர்மதே ஸிந்து காவேரி, ஜலே அஸ்மின் ஸன்னி
திம்குரு’

என்று சூறி ஸப்தநதிகளும் சேர்ந்த தீர்த்த
மாக ஆக்கவும். அர்ச்சனைகுரிய மலரினை மலர் பறித்த
தோஷம் நீங்கும் பொருட்டு கெண்டியிலிருக்கும் தீர்த்
தத்தைத் தெளித்து.

‘புஷ்பே புஷ்பே மஹா புஷ்பே, ஸாபுஷ்பே புஷ்ப
ஸம்பவே

புஷ்பசயாவ கீர்ணேச, ஹாம்பட்ஸ்வாஹா’
என்று சூறி சுத்தப்படுத்தவும்’

அர்ச்சனை

அர்ச்சனை கன்னிப் பெண்களும் மாங்கல்யப்
பெண்களும் தான் செய்யவேண்டும். காரணம்,
கன்னிப்பெண்கள் மனமொத்த பதிகளை அடைவதற்
கும், மாங்கல்யப் பெண்கள் தீர்க்க சுமங்கல்ய பாக்
கியம் பெறும் பொருட்டும் செய்யும் பூஜை இது, அர்ச்சனை செய்யும்போது எங்கும் நிறைந்த, எல்லாம் வல்ல
இறையை மஹாலெக்ஷ்மியாகவிளங்ககும் திருவிளக்கில்
இஷ்டதெய்வமாய் இதயத்தில் எழுந்தருளச் செய்து

இதய தாமரையில் இடது கரத்தினை வைத்து, வலது கையின் பெருவிரலையும் மோதிர விரலையும் உபயோகித்து குங்குமத்தினை அம்பிகையின் பாத கமலத்தில் அர்ச்சித்தற் பொருட்டு திருவிளக்கின் அடிப்பாகத்தில் போட வேண்டும். மலர் அர்ச்சனை, அவ்விதை (பச்சரிசி மஞ்சள்) அர்ச்சனைக்கு கொண்டுவருவோர்வலதுகரத் தின் பெருவிரலையும் நடு விரலாகிய மூன்றுவது விரலையும் பயன்படுத்தி 108 அர்ச்சனைகள் செய்யவும். அர்ச்சனைக்கு இருப்போர் மனதை இறைவனிடம் ஒப்படைத் தபாடியே அர்ச்சனை செய்யவும்.

அ ஸ் ச ணை

1. ஓம் சிவாயை	நம:
2. ஓம் சிவ சக்தியை	நம:
3. ஓம் இச்சா சக்தியை	நம:
4. ஓம் கிரியா சக்தியை	நம:
5. ஓம் சொரண சொருபியை	நம:
6. ஓம் ஜோதிலெட்சுமியை	நம:
7. ஓம் தீபலெட்சுமியை	நம:
8. ஓம் மஹாலெட்சுமியை	நம:
9. ஓம் தனலெட்சுமியை	நம:
10. ஓம் தாங்யலெட்சுமியை	நம:
11. ஓம் தைரிய லெட்சுமியை	நம:
12. ஓம் வீரலெட்சுமியை	நம:
13. ஓம் விஜயலெட்சுமியை	நம:
14. ஓம் வித்யா லெட்சுமியை	நம:
15. ஓம் ஜெயலெட்சுமியை	நம:
16. ஓம் வரலெட்சுமியை	நம:
17. ஓம் கஜலெட்சுமியை	நம:
18. ஓம் காமவல்லியை	நம:
19. ஓம் காமாட்சி சந்தரியை	நம:
20. ஓம் சுபலெட்சுமியை	நம:
21. ஓம் இராஜலெட்சுமியை	நம:

22.	ஓம் கிரக லெட்சமியை	நம:
23.	ஓம் சித்தலெட்சமியை	நம:
24.	ஓம் சிதா லெட்சமியை	நம:
25.	ஓம் திரிபுரலெட்சமியை	நம:
26.	ஓம் சர்வமங்கள காரண்யை	நம:
27.	ஓம் சர்வதுக்க நிவாரண்யை	நம:
28.	ஓம் சர்வாங்க சுந்தரியை	நம:
29.	ஓம் சௌபாக்ய லெட்சமியை	நம:
30.	ஓம் துளசி லெட்சமியை	நம:
31.	ஓம் நவக்ரக தாயினை	நம:
32.	ஓம் அண்டர் நாயகியை	நம:
33.	ஓம் அலங்கார நாயகியை	நம:
34.	ஓம் ஆனந்த சொருபியை	நம:
35.	ஓம் அகிலாண்ட நாயகியை	நம:
36.	ஓம் பிரம்மாண்ட நாயகியை	நம:

* * * *

திரு விளக்கு அகவஸ்

விளக்கே திருவிளக்கே வேந்தன் உடன்பிறப்பே
 ஜோதிமணி விளக்கே சிதேவி பொன்மணியே
 அந்தி விளக்கே அலங்கார நாயகியே
 காந்தி விளக்கே காமாட்சி தாயாரே
 பசும் பொன் விளக்கு வைத்து பஞ்ச திரிபோட்டு
 குளம் போலே எண்ணை விட்டு கோலமுடன் ஏற்றிவைத்
 தேன்.

ஏற்றினேன் நெய் விளக்கு எங்கள் குடிவிளங்க
 மாங்கல்ய பிச்சை மடிப்பிச்சை தாருமம்மா
 சுந்தானப் பிச்சையுடன் தனங்களும் தாருமம்மா
 அல்லும் பகலுமென் அண்டையில் நில்லுமம்மா.

மாலையில் விளக்கு ஏற்றும் பொழுது

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
 சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது
 பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
 நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே

நவக்ரஹ தோஷம் நீங்க

ஞாயிறு

1

சீலமாய்வாழ சீரான் புரியும்
 ஞாலம் புகழும் ஞாயிறே போற்றி
 குரியா போற்றி சந்தரா போற்றி
 விரியா போற்றி வினைகள் களைவாய்.

திங்கள்

2

எங்கள் குறைகள் எல்லாம் தீர்க்கும்
 திங்களே போற்றி திருவருள் புரிவாய்
 சந்திரா போற்றி சற்குண போற்றி
 சங்கடம் தீர்ப்பாய் சந்திரா போற்றி

செவ்வாய்

3

சிறப்புறு மணியே செவ்வாய் தேவே
 குறைவில்லாதருள்வாய் குணமுடன் வாழ
 மங்கலச் செவ்வாய் மலரடி போற்றி
 ஆங்காரஹனே அவதிகள் நீக்கு,

4 தன்

4

இதமுற வாழ இன்னல்கள் நீக்கு
 புதபகவானே பொன்னடி போற்றி
 பதம் தந்து ஆள்வாய் பண்ணேவியானே
 உதவியாய் அருளும் உத்தமா போற்றி

வியாழன்

5

குணமுள்ள வியாழ குருபகவானே
 மணமுள்ள வாழ்வு மகிழ்வுடன் அருள்வாய்

பிரகஸ்பதி வியாழ ப்ரதருநேசா
கிரகதோஷ மின்றிக் கடாட்சித் தருள்வாய்

வெள்ளி

6

சுக்கிர மூர்த்தி சுகமிக ஸவாய்
வக்கிர மின்றி வரமிகத் தருவாய்
வெள்ளிச் சுக்கிர வித்தச வேந்தே
அள்ளிக் கொடுப்பாய் அடியார்க்கருளே

சனி

7

சங்கடம் தீர்க்கும் சனி பகவானே
மங்களம் பொங்க மனம் வைத்தருள்வாய்
சச்சரவின்றி சனீஸ்வர தேவே
இச்சகம் வாழ இன்னருள் தாதா,

ராகு

8

அரவேணும் ராகு ஜயனே போற்றி
சுரவாதருள்வாய் கஷ்டங்கள் நீக்கி
ஆக அருள்புரி அனைத்திலும் வெற்றி
இராகு கனியே ரெம்மியா போற்றி

கெது

9

கேது தேவே கீர்த்தித் திருவே
பாதம் போற்றி பாபம் திர்ப்பாய்
வாதம் வம்பு வழக்குகள் இன்றி
கேது தேவே கேண்மையாய் ரக்ஷி

இந்த நவக்ரக ஸ்தோத்திரம் சொல்லி ஒவ்வொரு
கிரகத்திற்கும் ஒரு லீதார் என்பது மலரை இட
வும்.

ஸ்ரீ ராகுகால் தூர்க்கா அஷ்டகம்

(ஸ்ரீ தூர்க்கைச் சித்தர் அருளியது)

ராகு கால தூர்க்கா அஷ்டகம் ராகு காலத்திற்கு
 ஸ்ரீ தூர்க்கா தேவியின் முன்பு பாடுவதற்கு உரியது.
 இதைச் சிறப்பாக ராகு காலங்களிலும் அஷ்டமிகளி
 வும் படிப்பது நல்லது. ராகு கால பூஜை செய்ய
 இயலாதவர்கள் இந்த மந்திர மாலையை ராகு
 காலத்தில் பாடுவதால் மேன்மையடையலாம். அன்றை
 டம்பாட இயலாதவர்கள் செவ்வாய்க்கிழமை ராகுகால
 த்தில் மட்டும் பாடுவதால் செய்வாய், ராகு கிரக
 பர்தியும் மனச்சாந்தியும் வாழ்க்கையில் வெற்றியும் ஸ்ரீ
 தூர்க்கா தேவியின் அருளால் கிடைக்கும்.

ராகுகால தூர்க்கா அஷ்டகம்

(ஹரிவராஸனம் மெட்டில் பாடவும்)

வாழ்வு ஆனவள் தூர்க்கா வாக்கு மானவள்
 வானில் நின்றவள் இந்த மண்ணில் வந்தனள்
 தாழ்வு அற்றவள் தூர்க்கா தாயும் ஆனவள்
 தாபம் நீக்கியே என்னைத் தாங்கும் தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 உலகை யீன்றவள் தூர்க்கா உமையு மானவள்
 உண்மை யானவள் எந்தன் உயிரைக் காப்பவள்
 நிலவில் நின்றவள் தூர்க்கா நிதியும் தூர்க்கையே
 நிலவி நின்றவள் எந்தன் நிதியும் தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 செம்மையானவள் தூர்க்கா செபழுமானவள்
 அம்மையானவள் அன்புத் தந்தை யானவள்
 இம்மை யானவள் தூர்க்கா இன்பமானவள்
 மும்மை யானவள் என்றும் முழுமை தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி ர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவை ர்க்கையே

உயிருமானவள் தூர்க்கா உடலுமானவள்
 உலக மானவள் எந்தன் உடமை யானவள்
 பயிறு மானவள் தூர்க்கா படரும் கொம்பவள்
 பண்பு பொங்கிட என்னுள் பழுத்த தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 துன்பமற்றவள் தூர்க்கா துரிய வாழ்பவள்
 துறையுமானவள் இனபத் தோணி யானவள்
 அன்பு உற்றவள் தூர்க்கா அபய வீடவள்
 நன்மை தங்கிட என்னுள் நடக்கும் தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

 குருவுமானவள் தூர்க்கா குழந்தையானவள்
 குலமுமானவள் எங்கள் குடும்ப தீபமே
 திருவுமானவள் தூர்க்கா திருக்குளி மாயவள்
 திரு நீற்றில் என்னிடம் திகழும் தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 ராகுதேவனின் பெரும் பூஜை ஏற்றவள்
 ராகு நேரத்தில் என்னைத் தேடி வருபவள்
 ராகு காலத்தில் எந்தன் தாயே வேண்டினேன்
 ராகு தூர்க்கையே என்னைக் காக்கும் தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 கன்னி தூர்க்கையே இதயக் கமல தூர்க்கையே
 கருணை தூர்க்கையே வீரக்ககனத் தூர்க்கையே
 அன்பு தூர்க்கையே என்றும் அருளும் தூர்க்கையே
 அன்னை தூர்க்கையே ஜெய தூர்க்கை தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 (தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே என்ற
 நாமம் வரும் போது விரதம் இருப்பவர்கள் நமஸ்
 காரம் செய்வது ம்கவும் நல்லது.)

போற்றிகள்

1. விளக்கிட்டார்க்கு மெய்நெறி விளக்குவாய்	போற்றி
2. தூண்டு சுடரணைய ஜோதி	போற்றி
3. ஜோதியே போற்றி சுடரே	போற்றி
4. ஒதும் உள்ளோளி விளக்கே	போற்றி
5. இருள் கெடுக்கும் இல்லக விளக்கே	போற்றி
6. சொல்லக விளக்காம் ஜோதி	போற்றி
7. பலர்கான் பல்லக விளக்கே	போற்றி
8. உடம்பெனும் மனையக விளக்கே	போற்றி
9. மடம்படும் உணர்நெய் விளக்கே	போற்றி
10. ஆதியாய் நடுவுமாகும் விளக்கே	போற்றி
11. கற்பனை கடந்த ஜோதி	போற்றி
12. அற்புத கோல விளக்கே	போற்றி
13. பொற்புடன் நடஞ்செய் விளக்கே	போற்றி
14. பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவாய்	போற்றி
15. போகழும் திருவும் புணர்ப்பாய்	போற்றி
16. பேரின்பப் பெருக்காய் பொனித்தாய்	போற்றி
17. அளவிலா செல்வம் தருவாய்	போற்றி
18. இருள் கெடுத்து இன்பருள் எத்தாய்	போற்றி
19. மங்கள நாயகி மாமணி	போற்றி
20. அறம் வளர் நாயகி அம்மையே	போற்றி
21. தையல் நாயகி தாயே	போற்றி
22. அருள் பொழிந்து எம்மை ஆள்வோய்	போற்றி
23. உள்ளத்திருளை ஒழிப்பாய்	போற்றி
24. உருகுவோர் உள்ளத்து ஒளியே	போற்றி
25. தீபமங்கள் ஜோதி	போற்றி
26. அந்தமில் இன்பம் அருள்வாய்	போற்றி
27. முந்தை வினையை முடிப்பாய்	போற்றி
28. அருளே உருவாய் அமர்த்தாய்	போற்றி
29. குருவென ஞானம் கொடுப்பாய்	போற்றி
30. தீ தெலாம் தீர்க்கும் திருவே	போற்றி

31. பக்தியில் ஆழ்ந்த பரமே போற்றி
 32. அஞ்சலென் றருளும் அன்பே போற்றி
 33. தஞ்சம் என்றவரை சார்வாய் போற்றி
 34. எல்லா உலகமும் ஆனைய் போற்றி
 35. பொல்லா வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
 36. செவ்வாய் செல்வம் தருவாய் போற்றி
 37. உயிர்களின் பசிப்பினி ஒழிப்பாய் போற்றி
 38. செல்வம் கல்வி சிறப்பருள் போற்றி
 39. நல்லன்பு ஒழுக்கம் நல்குவாய் போற்றி
 40. தாழாத கீர்த்தி அருள்வாய் போற்றி
 41. தவரூத சந்தானம் தருவாய் பூங்கழல் விளக்கே போற்றி போற்றி போற்றி

* * * *

ஸ்ரீ ரோக நிவாரணி அங்கடம்

பகவதி தேவி பர்வத தேவி
 பலமிகு தேவி தூர்க்கையளே
 ஜெகமது யாவும் ஜெயஜெய வெனவே
 சங்கரி யுன்னைப் பாடிடுமே
 ஹந ஹந தகதக பசபச வெனவே
 தளிர் திடு ஜோதி யானவளே
 ரோகநிவாரணி சோக நிவாரணி
 தாப நிவாரணி ஜெய தூர்க்கா
 தண்டினி தேவி தக்ஷினி தேவி
 கட்கினி தேவி தூர்க்கையளே
 தந்தன தான தணதன தான
 தாண்டவ நடன ஈஸ்வரியே
 முண்டினி தேவி முனையொளி குலி
 முனிவர்கள் தேவி மனித்திவி

(ரோக)

காவினி நீயே காமினி நீயே
 கார்த்திகை நீயே தூர்க்கையளே
 நீவினி நீயே நீதினி நீயே
 நீர்நிதி நீயே நீர்வளியே
 மாவினி நீயே மாதினி நீயே
 மாதவி நீயே மான் விழியே

(ரோக)

நாரணி மாயே நான்முகன் தாயே
 நாகினியே தூர்க்கையளே
 ஊரணி மாயே ஊற்று தாயே
 ஊர்த்துவ மாயே ஊர் ஒளியே
 காரணி மாயே காருணி தாயே
 காகையாயே காசினியே

(ரோக)

திருமகளானுய் கலைமகளானுய்
 மலைமகளானுய் தூர்க்கையளே

பெருந்தியானுய் பேரறிவானுய்
பெருவலிவானுய் பெண்மையளே
நறுமலரானுய் நல்லவளானுய்
நந்தினியானுய் நங்கையளே

(ரோக)

வேதமும் நீயே வேதியின் நீயே
வேகமும் நீயே தூர்க்கையளே
நாதமும் நீயே நாற்றிசை நீயே
நாணமும் நீயே நாயகியே
மாதமும் நீயே மாதவம் நீயே
மானமும் நீயே மாயவளே

(ரோக)

கோவறை ஜோதி கோமள ஜோதி
கோமதி ஜோதி தூர்க்கையளே
காவறை ஜோதி நாற்றிசை ஜோதி
நாட்டிய ஜோதி நாச்சியளே
பூவறை ஜோதி பூரண ஜோதி
பூதநத் ஜோதி பூரணையே

(ரோக)

ஜெய ஜெய சைல புத்திரி பிரஷ்ம
சாரிணி சந்தர கண்டிணியே
ஜெய ஜெய காஷ் மாண்டிணி ஸ்கந்த
மாதினி காத்யாயனியாளே
ஜெய ஜெய காய ரெளத்திரி கெளரி
வித்திதா ஸ்ரீ நவ தூர்க்கையாளே

(ரோக)

ராகு கால தூர்கா வணக்கம்

தீபாராதனையில் உந்தன் திருமுகம் விளங்குதம்மா
தினம் தினம் உன்னையே தொழுபவர்க்கெல்லாம்
திருவருள் பெருகுதம்மா — அம்மா
திருவருள் பெருகுதம்மா — தீபாராதனையில்

பாலும் பழமும் பண்ணீரும்
பஞ்சாமிர்தமாய் அபிஷேகம்
பார்த்தவர் நெஞ்சம் பரவசமாகும்
பலவித நன்மைகள் கூடிவரும் — தீபாராதனை

உந்தன் ஆலய வாசலிலே — இங்கு
வாத்திய ஒலியும் கேட்குதம்மா
ஆதிசக்தி எங்கள் அன்னையம்மா — உன்னைப்
பாடிப் பணிவோம் நாங்களம்மா—தீபாராதனை
மஞ்சள் அலங்காரம்—இங்கு
பக்தர்கள் அனைவரை கவருதம்மா
தூர்க்கையம்மா உன்னை வேண்டிக்கொண்டாலே
காரியம் யாவையும் சித்தி செய்வாயே—தீபாராதனை

அபிஷேக அலங்காரம் கண்டோம்
ஆனந்த வெள்ளத்தில் நின்றோம் தாயே—அபிஷேக
சுபிட்சமாய் வாழவைக்கும் தேவி பராசக்தி
அபீஷ்டவரத நாயகி அகிலாண்டேஸ்வரி—அபிஷேக
சன்முக ஜனனி சத்ய ஸ்வரூபினி
ஆனை முகன் தாயே ஆனந்த பைரவி
மாதவன் சோதரி மகிழ்வுடன் ஆதரி
மனக்கவலை தீர்க்கும் மகாசக்தி காமாட்சி—அபிஷேக
தேவர் குறை தீர்த்த தீனதயாபரி
மூவரும் போற்றிடும் மூலாதர ஸ்வரூபினி
எங்கள் குறை தீர்த்து வைப்பாய் ஏகாம்பரேஸ்வரி
திங்கனனி சங்கரன் மோகினி சங்கர—அபிஷேக

உன்னிடத்தில் சொல்லாமல் வேறு எந்த
உறைவிடத்தில் முறையிடுவேன் தாயே எந்த
அன்னையவள் நீ இருக்க உலகில் மற்ற
அன்னையரைக் கெஞ்சிடுதல் முறையோ அம்மா
கண்ணீரைத் துடைத்துவிட ஒடிவா அம்மா
காத்திருக்க வைத்திடுதல் சரியோ அம்மா
சின்னவனின்குரல் கேட்டு உன்முகம் திருப்பு
சிரித்தபடி என்னை தினம் வழியனுப்பு (கற்பூர)

கண்ணிரண்டும் உன்னுருவே காணவேண்டும்
 காலிரண்டும் உன்னடியே நாட வேண்டும்
 பண்ணமைக்கும் நா உள்ளியே பாட வேண்டும்
 பத்தியோடு கை உள்ளியே கூடவேண்டும்
 எண்ணமெல்லாம் உன் நினைவே ஆகவேண்டும்
 இருப்பதெல்லாம் உன்னுடையதாக வேண்டும்
 மண்ணளக்கும் சமயபுரம் மாரியம்மா
 மக்களுடைய குறைகளை நீ தீருமம்மா (கற்புர)

நெற்றியினில் குங்குகமே நிறையவேண்டும்
 நெஞ்சினிலே உன் திருநாமம் நிலவ வேண்டும்
 கற்றதெல்லாம் மென்மேலும் பெருகவேண்டும்
 கவிதையிலே உன்நாமம் வாழுவேண்டும்
 சுற்றமெல்லாம் நீட்டு வாழுவேண்டும்
 ஜோதியிலே நீ இருந்து ஆளவேண்டும்
 மற்றதெல்லாம் நானுனக்கு சொல்லலாமா
 மடிமீது பிள்ளை என்னைத் தள்ளலாமா (கற்புர)

அன்னைக்கு உபசாரம் செய்வதுண்டோ
 அருள் செய்ய இந்நேரம் ஆவதுண்டோ
 கண்ணுக்கு இமையன்றிக் காவலுண்டோ
 கன்றுக்குப் பசுவின்றி சொந்தமுண்டோ
 முன்னைக்கும் பின்னைக்கும் பார்ப்பதுண்டோ
 முழுமைக்கும் நீ எந்தன் அன்னையன்றே
 என்னையக்கும் விளக்கிற்கும் பேதமுண்டோ
 என்றைக்கும் நானுந்தன் பிள்ளையன்றே (கற்புர)

அன்புக்கே நானடிமை யாக வேண்டும்
 அறிவுக்கே என்காது கேட்க வேண்டும்
 வம்புக்கே போகாமல் இருக்கவேண்டும்
 வஞ்சத்தை என்னெஞ்சம் அறுக்க வேண்டும்
 பண்புக்கே உயிர் வாழ ஆசை வேண்டும்
 பரிவுக்கே நானென்றும் பணியவேண்டும்
 என்பக்கம் இவையெல்லாம் இருக்கவேண்டும்
 ‘என்னேடு நீ என்றும் வாழுவேண்டும் (கற்புர)

கும்பிடவோ கையிரண்டும் போதவில்லை
 கூப்பிடவோ நா வொன்றுல் முடியவில்லை
 நம்பிடவே மெய்தன்னில் சக்தியில்லை
 நடந்திடவோ காவிரண்டால் ஆகவில்லை
 செம்பவள வாயழுகி உன்யெழிலோ
 சின்ன இரு கண்களுக்குள் அடங்கவில்லை
 அம்பளவு விழியாளே உன்னை என்றும்
 அடிபணியும் ஆசைக்கோர் அளவுமில்லை. (கற்புர)

காற்றுக் கனலாகிக் கடலாகினும்
 கருவாகி உயிராகி உடலாகினும்
 தெற்றுக் கிணறுகி நாளையுமானும்
 தீவமாகி பயிராகி உணவாகினும்
 தொற்றுலும் ஜெயித்தாலும் வாழ்வாகினும்
 தொழுதாலும் அழுதாலும் வடிவாகினும்
 போற்றுத் நாளில்லை தாயே உன்னை
 பொருளோடு புகழோடு வைப்பாய் எம்மை (கற்பூர)

துக்க நிவாரண அஷ்டகம்

சங்கரி சௌந்தரி சதுர்முகன் போற்றிடச் சபையினில்
வந்தவளே பொங்கரி மாருணில் பொன்னடி வைத்துப் பொருந்திட
வந்தவளே

எங்குலத் தழைத்திட எழில் வடிவுடனே எழுந்த
நங்குர்க்கையளே
ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி
காமாக்ஷி

த னை ஸ தந்தனை தவிலொலி முழங்கிடத்
தன்மணி நீ வருவாய்
கண கண கங்கண கதிர்ஒளி வீசிடக் கண்மணி
நீ வருவாய்
பண்பண பம்பண பறையொவி கூவிடப் பண்மணி
நீ வருவாய்
ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி

பஞ்சமி பைரஷ பர்வத புத்திரி பஞ்ச நல் பாணியளே
கோஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகு வேலைனக்
கொடுத்த நல் குமரியளே
சங்கடம் தீர்த்திடச் சமரது செய்து நற்
சக்தியெனும்மாயே
ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி

எண்ணிய படிநீ யருளிட வருவாய் எங்குல
தேவியளே
பண்ணிய செயலின் பலன்து நலமாய்ப் பல்கிட
அருளிடுவாய்
கண்ணேளியதனால் கருணையே காட்டிக் கவலைகள்
தீர்ப்பவளே
ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி

இடர் தரும் தொல்லை இனிமேல் இல்லை யென்று
நீ சொல்லிவிடுவாய்
சடர்தரும் அழுதே கருதிகள் கூறும் சுகமது
தந்திடுவாய்

படர்தரு இருளில், பரிதியாய் வந்து பழவினை
 ஒட்டிவாய்
 ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி அருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாகுஷி
 ஜெய ஜெய பாலா சாமுண்டேஸ்வரி
 ஜெய ஜெய ஸ்ரீதேவி
 ஜெய ஜெய தூர்க்கா ஸ்ரீ பரமேஸ்வரி
 ஜெய ஜெய ஸ்ரீதேவி
 ஜெய ஜெய ஜெயந்தி மங்கள காளி
 ஜெய ஜெய ஸ்ரீதேவி
 ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாகுஷி

* * *

(நீலக்கடலின் ஓரத்திலே என்ற மெட்டு)

மங்கலப் பொருளாம் விளக்கிதுவே
 மாதர் ஏற்றும் விளக்கிதுவே
 போக்கும் மனத்தால் நித்தமுமே
 போற்றி வணங்கும் விளக்கிதுவே.

இருளை அகற்றும் விளக்கிதுவே
 இன்பம் ஊட்டும் விளக்கிதுவே
 அருளைப் பெருக்கும் விளக்கிதுவே
 அன்பை வளர்க்கும் விளக்கிதுவே
 இல்லம் தன்னில் விளக்கினையே
 என்றும் ஏற்றித் தொழுதிடவே
 பலவித நன்மை பெற்றிடலாம்
 பாரில் சிறந்தே வாழ்ந்திடலாம்
 விளக்கில் ஏற்றும் ஜோதியினை
 விளங்காப் பொருஞும் துலங்கிடுமே
 விளக்கில் விளங்கும் ஜோதிதனை
 விமலன் என்றே உணர்ந்திடுவோம்.

ஜெயதுர்க்கா

ஸ்ரீ தூர்க்கைச் சித்தர் அருளிய

ஸ்ரீ காளியம்மன் கவசம்

காப்பு

மங்களத்தைப் பெருக்கிடவே மலரேறி வந்தவளின் சங்
கமலச் சேவடியைச் சேர்.

பதினெட்டடுக் கரழுடைய பகவதியாம் காளியம்மன்
நிதிதொட்டும் கவசமிதை நித்தமுமே பாடிவரின்
பதிலிதியும் ஒடிவிடும் பலவளிமை கூடிவரும்
மதிமலர்ந்த வாக்குவரும் மங்களமே மிக்குவரும்

கவசரூப

அருள்வீசு அம்பிகையே அன்பர்மன இன்னமுதே
இருள்நீக்கு இளவெயிலே இனியசவை வானமுதே
பொருள்கூட்டு பொன்மணியே பொங்கிவரு கங்கையளே
மருள்போக்கு மங்கையளே மங்களையே காளியம்மா

வாழ்வருளும் தேவியளே வானவர்க்கும் தாயவளே
கூழ்விரும்பும் கூளியுடன் கூடிவரும் கூர்மதியே
பாழ்படுத்தும் வைப்பொழித்துப் பாடிவரும் பார்மகளே
வீழ்த்தவரு ஏவலதை வீசிமிதி வீரியளே

என்மனத்தில் பீடமிட்டு என்னானும் நின்றிடவே
பொன்னிமயம் விட்டு இன்று பொலிவோடு வந்தவளே
இன்முகத்து எம்மணியே இனியுண்ணை விட்டுவிட்டு
பொன்தேடப்போவதிலும் பொருளுண்டோ காளியம்மா

காரமிகும் மிளகாயும் காய்ந்துப்பும் சேர்ந்தபொதி
கால்வழியில் ஒளிந்திருக்கக் காணுமல் மிதித்துவிட்டேன்
வீரமிகும் காளியம்மா வீதிவழி காத்திடவே
பூரமெனும் ஒரையிலே பூரணையே வந்திடுவாய்

இடையறு போவதற்கே இன்முகத்துக் காளியம்மா
ஏழூட்டுத் திதிவந்து எங்களையே காத்திடுவாய்
கடைபோட்ட மந்திரத்தார் கண்மனத்து ஒத்தினால்
உடைபட்டுப் போகாமல் எம்கதியைக் காத்திடுவாய்

பதினெட்டுக் கரமுடைய பகவதியே பகவதியே
நிதிசொட்டத் தாமரையில் நிற்கின்ற நித்தியனே
பதிகாக்கச் சிவாயநம் பலநாளும் செபிப்பவனே
சதிரிட்ட சங்கரியே சண்முகனின் தாயாரே

தாயுடனே மக்களையும் தாரமுடன் கணவனையும்
நேயமுடன் ஒன்றுக்கிநேர்வழியில் செல்பவனே
காயாகிக் கனியாகிக் கானகத்தே நின்றவனே
மாயாவ தாரியென மாநிலத்தில் வந்தவனே

வந்திருக்கும் உன்னடியில் வளமான பூவுமிட்டு
சந்தனமும் பூசிடுவேன் சந்தமொடு பாடிடுவேன்
சொந்தமென நீயிருக்க சொக்கிவரும் மூவுலகம்
பந்தமிட்ட தீவொலிகள் பயந்தெங்கோ ஓடிவிடும்

ஓடிவிடும் ஓடிவிடும் ஓதிவைத்த மாயமதும்
பாடிவரும் இக்கவசம் பார்முழுதும் காத்திருக்கும்
சூடிவரும் கவசமிதால் சுந்தரியே சொக்கியென
நாடிநிதம் ஏத்திடுவேன் நாகினியே நாரணியே

நாரணார் முன்னவனே நானேயாய் நின்றவனே
காரணத்தைக் கேளாமல் காத்திடவே வந்தவனே
மாரணமாம் மந்திரத்தால் மாயமிடும் சாம்பலதை
வாரணயாய்க் கைநீட்டி வையத்தில் சிரிப்பவனே

சிரிப்பவர்க்கு எரிதீயாய் சினத்தோடு நிற்பவனே
கரிக்கின்ற பேர்களுக்கு கடுகுவெடி முகத்தானே
தரிக்கின்ற இதயமலர் தங்குகின்ற குணத்தானே
நரிநகத்துக் குடமாயம் நசியவென நகைப்பவனே

நகையாகிப் பாம்பணிந்து நடுவானில் நிற்பவளே
பகைகாண விழிசுற்றிப் பலங்கம் பார்ப்பவளே
புகைவண்ண மேனியளே புண்ணியமாம் ஞானியளே
தொங்கயான தனமளிந்து தொழுமுன்னே காப்பவளே!

காப்பவரும் நீயேதான் கார்த்திகையில் பரணியளே
மாப்பண்டப் படையலுக்கு மாநிதியம் தருபவளே
காப்பணிந்த மஞ்சளொடு காண்பதற்கு வருபவளே
நாப்பணிந்து ஏத்துதற்கு நான்மறையே தந்தவளே!

கிலிங்கார வித்தெடுத்துக் கிழக்குவயல் விதைத்தவர்க்கு
நனிக்கி நல்விளைவை நன்மொழியே தந்திடுவாய்
செளபாக்ய பீஜத்தில் செந்தரத்து நாயகியே
ஸௌன்முக என்முப்பும் செளரியளே சூலியளே!

தூர்கையென நிற்பவளே தும்துபியில் மகிழ்பவளே
துயரத்தைத் துடைப்பவளே துணைமகளே ஸ்ரீங்காரி
அர்ச்சனையில் அகமகிழும் அரியவளே ஜம்தேவி
பர்வதத்துப் பனிமகளே பயமோட்டும் கிலீங்காரி!

கால்வலியும் தலைவலியும் காலத்தின் நோய்வலியும்
மார்வலியும் மாபினியும் மாயாத தரித்திரமும்
பால்காட்டிப் பாம்புவிடும் பாவையதின் கூத்தடிப்பும்
செல்விழியே நீவந்தால் சீக்கிரத்தில் ஓடிவிடும்!

ஏமைநோக்கித் தீங்கிழைக்க எய்தலை கால்நடுங்க
தமைவட்ட தரித்திரத்தான் தனிவில்லை ஓடித்துவிடும்
உமையென்றும் மறவாத உத்தமர்க்கு மங்களத்தை
உன்னபடி வட்டியிட்டு உயர்வாக்கி நீதருவாய்!

நீதருவாய் செல்வாக்கு நீள்நிதியும் ஆயுளதை
நீதருவாய் பெரும்வெற்றி நீங்காத நல்திலகம் கூடியில்
நீதருவாய் மனவுறுதி நீவிஎழு மந்திரமும்
நீதருவாய் மஞ்சளுமே நீள்குலக் காளியம்மா!

காளியம்மன் கவசமிதைக் காலையிலே சொல்லிவரின்
காலபயம் ஏதுவில்லை காவலென நின்றிடுவாள்;
துளியெனும் நீரெடுத்து தூபத்தில் அகிலுமிட்டு
தூதாகக் கவசமிட்டால் தூரத்துப் பகையோடும்!

அட்டமியாம் மாலையிலே அவரூக்குப் பூமுடித்து
கட்டத்தைச் சொல்லிடின் கருணைக்குப் பஞ்சமில்லை
நட்டவிதை விளைவாக நல்லபதி ஞென்றினிலே
தட்டின்றிப் பாடிவரின் தயவுக்குப் பஞ்சமில்லை

மங்களத்து வாரமதில் மங்கையர்கள் ஒளியேற்றி
மங்களையைப் பாடிவரின் மங்கவியம் கூடிவிடும்;
செங்கயவின் பூவெடுத்து சென்மழைர நாளதினில்
நங்கையளின் அடிபணிய நன்மைவரும் நன்மைவரும்!

பூரணையாம் நாளதனில் பூத்திருக்கும் மல்லியினைக்
காரணிக்குப் போட்டுவரின் காலமெலாம் மணமாகும்;
குரமிகு சூரியளே சூரைரக்கும் சூவியளே
சாரதையே சாமியளே சாம்பலணி சாம்பவியே!

மூலமுறை ராசியினில் மூவேளை பாடியிதை
மூலமாம் மந்திரமே முன்பின்னும் ஜெபித்துவரின்
காலத்தால் பஞ்சமது காத்திருந்து சேராது
கோலமாம் குதிரையிலே கோலோச்சி வருபவளே!

தரிசனத்துத் தேவியளே தருமநிதி தருபவளே
பரிக்கிழத்தி வசியவசி பார்முழுதும் வசியவசி
கரியேறும் கனகையளே கண்ணுண கண்மணியே
கரிகைமண நெற்றியளே கனதனமே தருமகளே!

காளியம்மா காளியம்மா காணவரும் காளியம்மா
காளியம்மா காளியம்மா காலமெல்லாம் காருமம்மா
காளியம்மா காளியம்மா காளியம்மா வாருமம்மா
காளியம்மா எம்தாயே காளியம்மா காளியம்மா!

பதினெட்டுக் கரமுடைய பகவதியாம் காளியம்மன்
நிதிகொட்டும் கவசமிதை நித்தமுமே பாடிவரின்
பதிகிட்டும் வலிகிட்டும் பதிலிதியும் விலகிவிடும்
மதிகிட்டும் மணத்துடனே மங்களமே சூடிவரும்!

மங்களத்துக் காளியளே மன்னவளே என்றிதியே
மங்களத்துக் காளியளே மணமலரே என்புகழே
மங்களத்துக் காளியளே மங்கலியக் குங்குமமே
மங்களத்துக் காளியளே மதுரமது காளியளே!

திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை
திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை
திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை
திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை

திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை
திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை
திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை
திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை திருப்புவிடை

நாம்பிளை வருஷாநாடு நாம்பிளை நாம்பிளை
நாம்பிளை வருஷாநாடு நாம்பிளை நாம்பிளை
நாம்பிளை வருஷாநாடு நாம்பிளை நாம்பிளை
நாம்பிளை வருஷாநாடு நாம்பிளை நாம்பிளை

உமாதேவியார்

அம்மன் தமிழ் அரச்சனை மலர்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகுயிர் காக்கும் உத்தமி	போற்றி
அருந்தவர்க் கருணம் ஆரணி	போற்றி
நான்மறை போற்றும் நாயகி	போற்றி
சாமள மேனிச் சங்கரி	போற்றி
கற்றவர் வணங்கும் கபாலி	போற்றி
மூவாச் சாவா முதல்வி	போற்றி
நாதம் கடந்த நாயகி	போற்றி
புவனே சுவரி பூரணி	போற்றி
வெள்வளை பூண்ட வித்தகி	போற்றி
போகம் ஆர்த்த பூங்கொடி	போற்றி
பச்சை வண்ணப்பார்வதி	போற்றி
ஞான சக்தி நாயகி	போற்றி
பக்தர் போற்றும் பகவதி	போற்றி
சங்கரன் இடத்தமர் சங்கரி	போற்றி
நாற்பயன் நல்கும் நாரணி	போற்றி
கோமள வல்லிக் குமரியே	போற்றி
அம்புயம் தாங்கிய அணங்கே	போற்றி
வேற்கண் அன்னை விமலியே	போற்றி
வெற்றிவேல் தடக்கே வீரியே	போற்றி
முக்கட் பரமனின் முதல்வியே	போற்றி
குங்குமச் சாந்தனி குமரியே	போற்றி
மலையகத் துவசனின் மானே	போற்றி
அறம்பள் வளர்க்கும் அன்னையே	போற்றி
திரிபுர சுந்தரித் தேவியே	போற்றி
அன்ன பூரணி அம்மையே	போற்றி

ஆதி பராபரை அன்னியே போற்றி
 எங்கும் நிறைந்த இறைவியே போற்றி
 மதிநிகர் வதன் வல்லியே போற்றி
 கருணை பிகையே கமளியே போற்றி
 குவளைக் கண்ணிக் கொம்பே போற்றி

அண்டர் போற்றும் அனங்கே
தெவிட்டாத அழுதின் தேனே
முந்தி கொடுக்கும் முதல்வியே
இச்சா சக்தி இறைவியே
சின்மயா னந்த செல்வியே

சுத்த வித்யா குவியே போற்றி
 ஜந்தோழில் புரியும் ஜயையே போற்றி
 கார்நிறக் குழலுடைய கெளரியே போற்றி
 மட்டுவார் குழலி மாதே போற்றி
 நிம்பனை மடித்த நீவியே போற்றி

பச்சிளங் கொடிலிடைப் பகவதி போற்றி
நீல மேனி நின்மலி போற்றி
வைரக் குழமுடை வயிரவி போற்றி
சண்டி என்னும் சாம்பவி போற்றி
கவுணியர்க் கருள்சிவ காமி போற்றி

ஜெங்கினைக் கருப்படை ஆரணி போற்றி
குபேரனுக் கருஞும் கோமதி போற்றி
வினையினைக் களையும் வித்தகி போற்றி
துரியங் கடந்த சுந்தரி போற்றி
சண்ட முண்ட சங்காரி போற்றி

கந்தனைப் பயந்த காரணி	போற்றி
நவசத் திக்கருள் நாயகி	போற்றி
பஞ்ச பாணிப் பைரவி	போற்றி
வியாசருக் கருளும் வித்தகி	போற்றி
மரகத வல்லி மண்டலி	போற்றி
நட்டம் நயந்த நாயகி	போற்றி
விண்ணேர் போற்றும் விமலி	போற்றி
பலநோய் தீர்க்கும் பராபரி	போற்றி
செந்தமிழ் விரும்பும் செல்லி	போற்றி
நானிலம் காக்கும் நாயகி	போற்றி
கற்பக வல்லிக் கெளரி	போற்றி
திருநிலை நாயகித் தேவீ	போற்றி
அங்கயற் கண்ணி அன்னையே	போற்றி
கூடகக் கையுடைச் சூலியே	போற்றி
கோமள வள்ளிக் குமரியே	போற்றி
தூர்க்களை அழித்த தூர்க்கையே	போற்றி
அபிரா மவலி அம்மையே	போற்றி
மூவரைப் பயந்த முதல்வியே	போற்றி
கருநிறங் கொண்ட காளியே	போற்றி
மலையிடப் பிரவா மணியே	போற்றி
தையல் நாயகித் தாயே	போற்றி
கன்னியாய் நின்ற கெளரியே	போற்றி
அகிலாண்ட நாயகி அம்மையே	போற்றி
வாண்ணை மதித்த வாலையே	போற்றி
முராரி போற்றும் முதல்வியே	போற்றி
இந்திராட்சி இறைவியே	போற்றி
குண்டலி சக்திக் கொழுந்தே	போற்றி
அபயாம் பிகையே அழகியே	போற்றி
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே	போற்றி
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கே	போற்றி

தண்ணருள் நல்கும் தாயே போற்றி
 கனக மாமணிக் குன்றே போற்றி
 சுந்தர வல்லித் தாயே போற்றி
 ஆடற் கலையின் அரசியே போற்றி
 அருட்கடல் வடிவாம் அன்னையே போற்றி

மங்க ளாம்பிகை மானே போற்றி
 உலகம் ஈன்ற உமையே போற்றி
 திருவும் உருவும் உடையாய் போற்றி
 உயிர்களின் பசிப்பினி ஒழிப்பாய் போற்றி
 ஏழிசைப் பயனுய் இருந்தாய் போற்றி

மகிடைன் அழித்த மாட்சியாய் போற்றி
 அங்குச பாசம் அணிந்தாய் போற்றி
 அமரர் மயக்கை அகற்றினூய் போற்றி
 எண்ணிய வண்ணம் ஈவாய் போற்றி
 ஓளிக்கும் ஓளியாய் உயர்ந்தாய் போற்றி

அரும்பும் இளநகை அன்றுய் போற்றி
 உள்ளுவார் உள்ளம் உறைவாய் போற்றி
 யாழிசைப் பண்ணில் இசைத்தாய் போற்றி
 பயிர்கள் பயன் தரப் பாலிப்பாய் போற்றி
 அருளின் வடிவாய் அமைந்தாய் போற்றி

சார்ந்தவர்க் கின்பம் தருவாய் போற்றி
 ஆடகத் தாமரை அன்னுய் போற்றி
 கனகாம் பிகையே போற்றி போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

* * *

குங்கும மகிமை

குங்குமமாவது குறைகளைத் தீர்ப்பது
 குங்குமமாவது குடியினைக் காப்பது
 குங்குமமாவது குணமது அளிப்பது
 குங்குமமாவது கொல்லினை தீர்ப்பதே

விதிதனை வெல்வது விமலையின் குங்குமம்
 நிதிகளை ஈவது நிமலையின் குங்குமம்
 பதிதனைக் காப்பது பதிவிரதை குங்குமம்
 கதிதனை யாள்வதும் குங்குமமாமே

தஞ்சமென் ரேரைத் தடுத்தாண்டு கொள்வதும்
 பஞ்சமா பாதகம் பரிந்துமே தீர்ப்பதும்
 அஞ்சின பேருக்கு அபயமளிப்பதும்
 காஞ்சி காமாக்ஷியின் குங்குமமாமே

நற்பதமீவது நாரணிக் குங்குமம்
 பொற்பினை ஈவது பூரணி குங்குமம்
 சிற்பரமாவது சிவகாமி குங்குமம்
 கற்பினைக் காப்பதும் குங்குமமாமே

செஞ்சடர் போன்றது சீரான குங்குமம்
 கொஞ்சம் அழகைக் கொடுப்பதும் குங்குமம்
 ஐந்து புலன்கள் அடக்கியருள்வதும்
 காசி விசாலாக்ஷியின் குங்குமமாமே

நோயினை தீர்ப்பதும் நுண்ணறி வீவதும்
 பேயினைத் தீர்ப்பதும் பெரும் புகழீவதும்
 சேயினைக் காப்பதும் செல்வம் தருவதும்
 தாயினை அருச்சித்த குங்குமமாமே

சக்தி கொடுப்பதும் சத்தியம் காப்பதும்
 பக்தி அளிப்பதும் பரகதி யீவதும்
 முக்தி கொடுப்பதும் மும்மலம் தீர்ப்பதும்
 சித்தி தருவதும் குங்குமமாமே

நெஞ்சிற் கவலைகள் நீக்கியருள்வதும்
செஞ்சொற் கவிபாடும் சிரினை யீவதும்
வஞ்சப் பகைவரை வாட்டியருள்வதும்
மதுரை மீனாக்ஷியின் குங்குமமாமே

சிவசிவ என்றுத் திருந்றணிந்த பின்
தவமான மேலோருந் தரித்துக் களிப்பதும்
சிவகாமியே எனச் சிந்தித் தணிவதும்
பவவினைத் தீர்ப்பதும் குங்குமமாமே

எவையைவை கருதிடின் அவையைவை யீவதும்
நவவகை சக்தியின் நலனைக் கொடுப்பதும்
குருசெய் சுரத்துடன் கும்பிட்ட பேருக்குக்
குவிநிதி யீவதும் குங்குமமாமே

அஷ்டலெக்ஷமி அருள் தந்தளிப்பதும்
இஷ்டங்களீவதும் ஈடற்ற குங்குமம்
கஷ்டம் தவிட்டதென்னைக் காத்தருள் செய்வதும்
அஷ்ட மீரீ சக்ர குங்குமமாமே

குஷ்ட குதலான மகாரோகந் தீர்ப்பதும்
நஷ்டம் வராதொரு நலனைக் கொடுப்பதும்
எட்டிரண்டோர் அறிவித்தோர் வீடினைக்
கிட்டவே செய்வதும் குங்குமமாமே

பட்ட காலிலே படுமெனக் கஷ்டங்கள்
விட்டிடாமலே வந்துமே வாட்டினும்
பட்டான பார்வதி பாதம் பணிந்தே
இட்டார் இடர் தவித்த குங்குமமாமே

சித்தந்னைச்சுத்தி செய்வதர்க் கெளியதோர்
எத்துந்தெரியாதே ஏமாந்த மாந்தரே
நித்தம் தொழும் அன்னை குங்குமம் தன்னை
நித்தியம் தரித்துமே மேன்மை அடைவீரே

மிஞ்சம் அழகுடன் குங்கும ஆடைகள்
 செஞ்சடர் ஆகுமோர் ஸீ சக்ரம் வெவரியின்
 கஞ்சமலர் முகம் தன்னில் திகழ்வதும்
 பஞ்ச நிதிதரும் குங்குமமாமே

* * * அபிராமியம்மை பதிகம் *

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
 கபடுவா ராத நட்பும்
 குன்றுத வளமையும் குன்றுத இளமையும்
 களிபினி யிலாத உடலும்
 சலியாத மனமுமன் பகலாத மனைவியும்
 தவருத சந்தா னமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாருத வார்த்தையும்
 தடைகள்வா ராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணத கோலுமொரு
 துன்பமில் லாத வாழ்வும்
 துய்யநின் பாதத்தின் அன்புமுத விப்பெரிய
 தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்
 அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே
 ஆதிகட ஐரின் வாழ்வே!
 அழுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி அபிராமியே!

தனந்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
 மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்ல
 இனந்தரும் நல்லன எல்லாம்தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
 கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே

பூத்தவரே புவனம் பதினுன்கையும் பூத்தவண்ணம்
 காத்தவரே பின்கரந்தவரே கறைக்கண்டனுக்கு
 முத்தவரே என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவரே
 மாத்தவரே உன்னை அன்றி மற்றுஒர் தெய்வம்வந்திப்
 பதே

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராமி வல்லியை
 அண்டலெல்லாம் பூத்தாளை
 மாதுளம்பூ நிறத்தாளை
 புவியடங்கக் காத்தாளை
 ஜங்களை பாசாங்குசமும்
 கரும்பும் வில்லும் சேர்த்தாளை
 முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு
 ஒரு தீங்கில்லையே

குமரகுருபர சுவாமிகள் இயற்றிய
சகல கலா வல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதம்
தாங்களன் வெள்ளோயுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோசகம் ஏழு மளித் (து)
உண்டான் உறங்க ஒழித்தான் பித்
தாக உண்டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே!

1

பதவுரை : சகல கலா வல்லியே — ஏழு உலகங்களையும் பாதுகாத்து, — அவற்றை உண்டவனுகிய அரி உறங்குதலைச் செய்து கொண்டிருக்க; — அவற்றையெல்லாம் அழித்து ஒடுக்கியவனுகிய உருத்திரன் பித்தன் போல் வேடத்தனும்ச் சுடலையில் கூத்தாடாநிற்க, — மீண்டும் அவற்றை யெல்லாம் படைக்கும் முறையை உணர்ந்து படைத்தவனுகிய அயன், — மகிழ்தற்குரிய இனிய கரும்பு பொன்றவளே! — நினது திருவடிகளை ஏந்தித்தாங்க; — வெண்தாமரை மலருக்குத் தகுமன்றி; — உன் (அடியவனுகிய) எனது வெண்டாமரை மலரையொத்த வெள்ளை மன மாகிய குளிர்ந்த தாமரைக்குத் தகு மென்ன லாகாதோ?

நாடும் பொருட்சவை சொற்சவை
 தோய்தர நாற்கவியும்
 பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
 வாய்பங்க யாசனத்திற்
 சூடும் பசும்பொற் கொடியே!
 கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
 காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே!
 சகல கலாவல்லியே!

2

பதவரை : சகலகலாவல்லியே — வெண்டாமரை
 மலராகிய இருக்கையில்; — வீற்றிருக்கின்ற பசும் பொன்
 மயமாகிய காமவல்லிக் கொடியைப் போன்றவளே! — பருத்த
 தனங்களாகிய குன்றுகளையும்; — கொண்டை, சுருள், குழல்
 பணிச்சை, முடி என ஐந்து வகையாக முடிக்கப்படும் கூந்த
 லாகிய காட்டினையும், — தாங்குகின்ற கரும்பு போன்ற
 வளே! — அறிஞர்களால் விரும்பப்படுகின்ற பொருட்ச
 வையும் சொற்சவையும் பொருந்த, — ஆச, மதுரம், சித்
 திரம், வித்தாரம் என்னும் நால் வகைச் செய்யுள்களையும்
 பாடுகின்ற திருப்பணியில்; — அடியேனை நியமித்தருள்வா
 யாக.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்அழு (து)
 ஆர்ந்துன் அருட்கடலில்
 குளிக்கும் படிக்கு) என்று கூடும்
 கொலோ? உளங் கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக்கண்டு
 களிக்குங் கலாப மயிலே!
 சகல கலாவல்லியே!

3

பதவரை : சகல கலா வல்லியே! — நுண்ணறிவு
 கொண்டு ஆராய்ந்து தெளிவுபெற விளக்கும்; — நூல்
 களை இயற்றும் புலவர்கள்; — செய்யுள்களாகிய மழையைப்

பொழிய அதனைக்கண்டு, — மகிழ்ச்சியறும் தோகையையுடைய மயிலைப் போன்றவளே! — சமய குரவர் சந்தான குரவராதியரால் ஈந்தருளப் பெறுறுள்ள,—இனிமை மிகுந்த திருமுறைகளும் சித்தாந்த சாத்திரங்களுமாகிய தமிழ் நூல்கள் என்ற தெளிந்த அமிழ்த்ததை, — நிறைய உண்டு, — நினது அருளால் பெறத்தக்க விவாணத்தப் பேரின்பக்கடலில், — மூழ்கித் தினைத்தற குரிய வாய்ப்பு, — எளியேனுக்கு எக்காலத்துக் கிட்டுமோ!

தூக்கும் பனுவல் துறைதோய்ந்த
கல்வியும். சொற்சவை தோய்
வாக்கும். பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்,
தேக்குஞ் செழுந்தமிச் செல்வமும்
தொண்டர்செந் நாவில்நின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே!
சகல கலாவல்லியே!

4

பதவரை : சகலகலாவல்லியே! — கடல் போலப் பல துறைகளால் விரிந்து பரந்த வடநூல்களையும், — இம் மை மறுமை வீட்டின்பங்களுக்கு உறுதுணையாக ஆக்கி ஈட்டத் தக்க அரும் பெரு நிதியங்கள் போன்ற இனிய தமிழ் நூல்களையும், — அடியார்களின் செவ்விய சிறந்த நாவில் வீற்றி ருந்து; — பெருங்கருணை கொண்டு காப்பவளே; — எம் மவரால் ஆராயப்படும் வட மொழி தமிழ் மொழிக் கலையறிவும், — மற்றும் டில்லி பாதுஷாவினால் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து உணரப்படுகின்ற பலதுறைப்பட்ட அவ்வரசனது பாஷையாகிய மொழியிலுள்ள நூல்களின் அறிவையும் அம்மொழி யறிவையும், — சொல்லுஞ் சொற்களைக் கேட்போர்க்கு அவற்றைக் கேட்டலிலே சுவை பொருந்தும் படியான வாக்கு வன்மையும்; — எனக்குப் — பெருக வழங்கி அருள் வாயாக.

பஞ்சாப்பு இதம்தரு செய்யபொற
 பாதுபங் கேருகம் என்
 நெஞ்சத் தடத் (து)அலராததுளன்
 னே? நெடுந் தாட்கமலத்(து)
 அஞ்சத் துவசம் உயர்த்தோன்செந்
 நாவும் அகமும் வெள்ளோக்
 கஞ்சத் தவிசு) ஒத்து) இருந்தாய்!
 சகல கலாவல்லியே!

5

பதவுரை : சகலகலாவல்லியே! — நீண்ட நாளத்தை
 உடைய தாமரை மலரை இருக்கை யாகக்கொண்ட
 வனும், — அன்னத்தைக் கொடியாக உயர்த்தியவனும்
 ஆகிய நான் முகனது; — செவ்விய நாவிலும் தூய உள்ளத்
 திலும்; — வெண்டாமரை மலராகிய தவிசின்கண் வீற்றி
 குப்பது போல வீற்றிருந்து வேதங்களை வெளியிட அருளி
 னேய, — செம்பஞ்சக் குழம்பு பூசப்பெற்ற; — தொழும்
 அன்பர்களுக்கு எல்லாக் கலைகளையும் கைவரச் செய்
 தருங்கின்ற, — நின் அழகிய திருவடிகளாகிய தாமரை
 மலர்கள்; — உன் அன்பனுகிய என்னுடைய உள்ளமாகிய
 தடாகத்திலே, — மலராமல் இருப்பது அடியார்க்கு அருள்
 செய்யும் உனது பெருங்கருணைக்குத் தக்கதாகுமோ?

பண்ணும் பரதமுங் கல்லியும்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழு(து)எளி(து) எய்தநல்
 காய்னழு தாமரையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலும்
 கனலும்வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்!
 சகல கலாவல்லியே!

6

பதவுரை : சகலகலாவல்லியே! — எழுதாக்கிளவி
 எனப்படும் வேதங்களும்; — வானம், நிலம் நீர், நெருப்பு,
 வெம்மையாகிய காற்று என்னும் ஜம் பூதங்களும், —

அன்பர்களின் அறிவும் உள்ளாமும் ஆகிய எல்லாப் பொருள்களிலும், — கலந்து நிறைந்திருப்பவளே! — இசைக் கலையும், நாடகக் கலையும் ஏனைய வித்தைகளும், இனிய சொற்களையுடைய சகல கலைஞர்களத் தொடர்புடைய விநோதச் சல்லாபக் கவிதா சாமாத்தியங்களும் ஆகியவற்றை, — யான் பெற விரும்பி நினைத்த பொழுதே; — எளிதாக அடையும்படி எனக்கு அருள் செய்வாயாக.

பாட்டும் பொருஞும், பொருளால்
பொருந்தும் பயனும், என்பால்
கூட்டும்படி, நின் கடைக்கண் நல்
காய்உளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
அழுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளுதியப் பேடே!
சகல கலாவல்வியே.

7

பதவுரை : சகலகலாவல்வியே! — அன்பர்கள் எழுதும் (இயற்றும்) தமிழ்ச் செய்யுட்களுக்கு, — இனிய பாலும் நீரும் கலந்த நிலையிற் பெற்றபோது அவற்றை வேறு பிரித்து நீரைவிட்டுப் பாலை மாத்திரம் பருகுதல் போலச் செய்யுட்குக் கருவியாகிய சொற் கூட்டத்துள்ளே இனிய வல்லாத சொற்களை விட்டு இனிய சொற்களால் செய்யுளியற்றும் வகையாக, — அன்பரது உள்ளத்துள் இருந்து உணர்த்திப் பாடும் வன்மையை ஈந்தருஞ்சின்ற வெள்ளையன்னப் பேடு போன்றதேவியே, — என்னிடத்துண்டாகுஞ் செய்யுளும் அதன்பொருஞும் அதனால் விளையும் பயனும் உடனே பலிதுமரம் (பயன்தரும்) தன்மையவாகும்படி, — உன் திருவருள் நோக்கஞ் செய்வாயாக.

87

சொல்விற் பனமும் அவதான
 முங்கல்வி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் (து) அடிமைகொள்
 வாய்நளி ஞசனம்சேர்
 செல்விக்(கு) அரி (து) என்(று) ஒருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்கும்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே!
 சகல கலாவல்லியே!

8

பதவுரை : சகலகலாவல்லியே! — செந்தாமரை
 மலராசனியாகிய இலக்குமிக்கு, — இயலாதது என்று
 சொல்லத் தக்கதாயிருக்க, — ஒரு காலத்தும் அழியாத
 நிலைமை யுடையதாகக் கொடுக்கப்படும் மேம்பட்ட கல்விச்
 செல்வத்தை வேண்டுவார் பெறும்படியாக அருளுந்
 தன்மை யுடையவளே, — என்னேநு வாதப்போர் செய்
 யலுறுவோரை அவ்வாதத்தில் வெல்லுதற்குரிய ஆற்
 றலையும், — அட்டாவதானம், சோடசாவதானம் போன்
 றவற்றைச் செய்தற்குரிய ஆற்றலையும், — என்னிடத்தே
 கலை களைக்கற்க விரும்பி வந்தடைந்தோர்க்கு அவர்
 விரும்பியகலைகளைப் போதிக்கவல்ல ஆற்றலையும், — என
 க்கு ஈந்தருளி, — சிவபுண்ணியத் தொண்டுகளுக்கு என்னை
 ஆளாக்கியருஞ்க.

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராம்மெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றும்என்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
 யார்? நிலம் தோய்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ(டு)
 அரசன்னம் நாண்நடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே!
 சகல கலாவல்லியே!

9

பதவுரை : சகல கலாவல்லியே! — நிலத்திற் பொருந்
 தும்படி நீண்ட துளையமைந்த துதிக்கை யையுடைய; —

சிறந்த பெண் யானையும், அரசு அன்னமும், — அவை தனது அழகிய நடையைக் கண்டு அதனைப் பயின்று பெற முயலு தற்கு ஏதுவான் செந்தாமரை மலர் போலுந் திருவடி களையடையவனே! — மனிதர்க்குச் சொல்லுணர்வும் பொரு ஞானர்வும் உண்டாதற்கு அவற்றின் உயிர்போல நின்று விளக்குகின்ற, — அழிவில்லாத ஞானசத்தி சொருபமாக — விளங்குகின்றஉண்ணை, — பாசஞான பசஞானங்களால் ஆராய்ந்தறியவல்லவர், — எவருளா?

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னரும்என்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ
சகல கலாவல்லியே!

10

பதவரை : சகலகலாவல்லியே! — சிருட்டித் தொழி லைச் செய்கின்ற பிரம தேவர் முதலாக, — சுவர்க்கம் முதலிய மேலூலகங்களில் உள்ள தெய்வங்கள் பலகோடிக் கணக்காக இருந்தாலும், — கலையறிவு சம்பந்தமான பேறு களைப் பெற விரும்புவோர் தவ விரதாதிகளைப் பூன்டு வழிபடுத்தற்கும் அத்தன்மையார்க்கு வேண்டும் பேறுகளை ஈதற்கும் ஏற்புடைக் கடவுளை எடுத்துக் கூறப்படுகில், — உன்னைப் போலப் பிரத்தியட்ட பலனை விரைவில் தரத் தக்க தெய்வம் வேறுண்டோ? — தமது வெண்கொற்றக் குடை நிழலின் கண்ணே தங்கி வாழும்படி இந்நிலவுகை முழுவதையும் ஆளுதல் செய்த, — அரசர்க்கரசன் (சக்கர வர்த்தி) என்று உலகம் புகழும்படி மேன்மைபெற்ற அரசரும், — என்னுடைய பண்ணமைந்த பாடற்றிறைன் அறிந்த அளவில்; — எனக்குப் பணிந்து என் நட்பை விரும்பி யொழுகுமாறு அருள் செய்வாயாக.

கேதாரி ஈஸ்வரர் நோன்பு கதை

ஆதிகாலத்தில் ஸ்ரீ கைலாயத்திலேயே நவரத்தினங்களினுளிமைத்த சிம்மாசன த்தின் மீது பரமேஸ்வரரும் பார்வதி தேவியும் கொலு வீற்றிருக்கையிற் பிரம்மா, விஷ்ணு, தேவேந்திரன் முதலான முப்பதுமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகள், அஷ்ட வக்ககள், கின்னரர், கிம்புருடர், கருடகாந்தருவர், சித்தவித்யாதரர், ஜனகஜனானந்தர், ஜனற்குமாரர், தும்புருநாரதர், மற்றுமுண்டான தேவரிஷி களும் பிரதிதினம் வந்து பரமசிவனையும் பார்வதி தேவியையும் பிரதவினை நமஸ்காரங் செய்து கொண்டு போவார்கள். இப்படியிருக்க ஒருநாள் சமஸ்த தேவர்களும் ரிஷிகளும் வந்து ஈஸ்வரரையும் ஈஸ்வரியையும் பிரதவினை நமஸ்கார தோத்திரங் செய்து செலவு பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் எதாஸ்ததானத்திற்கு போகிற சமயத்தில் பிருங்கி என்கிற ரிஷி ஒருவர் மாத்திரம் பார்வதி அம்மனைப் புறம்பாகத் தள்ளி ஈஸ்வரரை மாத்திரம் பிரதவினை நமஸ்காரங் செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடினார். அப்பொழுது பார்வதியம்மனுக்கு மஹா கோபமுண்டாகி பிரம்மா, விஷ்ணு ருத்ரன், தேவேந்திரன் முதலான முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் மற்றுமுண்டான தேவர்களும் வந்து ஈஸ்வரரையும் நம்மையுங் கண்டு வணங்கிப் போகின்றனர். இந்த பிருங்கி மஹாரிஷி நம்மைப் புறம்பாகத் தள்ளி ஈஸ்வரரை மாத்திரம் நமஸ்கரித்து நின்றுனே என்று கோபத்துடனே பரமேஸ்வரி கேட்க பரமேஸ்வரன் சொல்கிறார் “பர்வத ராஜகுமாரியே, பிருங்கிரிஷி பாக்கியத்தைக் கோரியவனல்ல! மோஷ்த்தைக் கோரியவனே படியால் எம்மை மாத்திரம் பிரதவினை நமஸ்காரங் செய்தான்” என்று சொல்ல, பரமேஸ்வரி பிருங்கி ரிஷியைப் பார்த்து, ‘ஓய் பிருங்கி ரிஷியே! உன் தேகத்திலே இருக்கிற ரத்த மாமிசம் நம்முடைய கூருச்சுதே அவைகளை நீ கொடுத்துவிடு’ என்று சொல்ல, அப்பொழுது பிருங்கி ரிஷி தன் சரீரத்திலிருந்த ரத்த மாமி சத்தை உதறிலிட, ஈஸ்வரி தன்னுடைய கூருகிய ரத்த

மாமிசத்தை எடுத்துக்கொள்ள, பிறகு பிருங்கி மஹாரிஷி நிற்க முடியாமல் அசத்தனுயிருப்பதைப் பார்த்த பரமேஸ்வரர் ‘‘ஏபிருங்கி மஹாரிஷி! ஏன் அசத்தனுமை? என்று கேட்க, பிருங்கி பரமனை வணங்கினதால் அம்பிகையை நீக்கி தங்களை மட்டும் வணங்கினதால் அம்பிகை கோபித்து அடியேனுக்களித்த தண்டனை இது’’ என்று கூற, பரமேஸ்வரன் மனமிரங்கி ஒரு தண்டைக்கொடுக்க, பிருங்கி மஹாரிஷி தண்டை ஊன்றிக்கொண்டு மறுபடியும் பரமேஸ்வரரை நமஸ்கரித்துவிட்டு ஆச்சிரமத்திற்கு எழுந்தருளினார். பிறகு பரமேஸ்வரி பரமேஸ்வரரைப் பார்த்து நீர் என்னை உபேஷை செய்யலாமோ இனி எனக்கு காரியமென்ன வென்று கைலாயத்தை விட்டு பூலோகத்தில் வால்மீகி மஹாரிஷி சஞ்சரிக்கா நின்ற பூங்காவனத்தில் ஒரு விருஷ்ணத்தின் அடியில் எழுந்தருளியிருந்தாள். அத்திசையில் பன்னிரண்டு ஆண்டு மழையின்றி உலர்ந்து வாடியுமிருந்த விருஷ்ணக் கௌல்லாம் துளிர்த்துத் தழைத்து, புஷ்பித்து; காய்த்தும் பழுத்து துளிர்த்துப் புஷ்பித்துக் காய்த்துப் பழுத்திருக்கின்றன ஆச்சரியம் என்னவோ தெரியவில்லை என்று மனதில் நினைத்துக்கொண்டு பூங்காவனத்திற்கு வந்தார், வால்மீகி மஹாரிஷி.

வந்தவர் சகல புவன கர்த்தாவாகிய பரமேஸ்வரன், பரமேஸ்வரி, பிரம்மா விஷ்ணு வந்திருக்கிறார்களோ அவர்களைக் காணவேண்டுமென்று அந்தவனமெல்லாம் சுற்றி ஆராய்ந்து பார்க்கையில் ஸீ பார்வதிதேவி ஒரு லில்வ விருஷ்ணத்தினடியில் எழுந்தருளியிருக்கக் கண்டு மூவருக்கும் முதன்மையான தாயே முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக்கும் நாற்பத்தென்னையிரம் முனிவர்களுக்கும் ஒப்பற்ற தெய்வமாய் நின்ற பராசக்தியான மகேஸ்வரியே! நான் எத்தனைகோடி தவஞ்செய்தேனே? இந்த பூங்காவனத்திலே எனக்குக் காட்சி கொடுக்க கைலாயத்தை விட்டு, பூலோகத்திற்கு நீர் எழுந்தருளின தென்னவோ வென்று மிகவும் விநயமுடன் தோத்திரஞ்செய்து வந்த காரணத்தை அடியேனுக்கு திருவளம் பற்ற வேண்டுமென்று வால்மீகி முனிவர் கேட்க பார்வதி தேவி

யார் கைலாயத்திலே நடந்த கதையைக் கூறி, நமக்குகோபம் பிறந்து பூலோகத்திற்கு வருகிற போது இந்த பூங்காவனத் தினைக் கண்டு இங்கே தங்கினேம்.” என்று பார்வதியம் மாள் வால்மீகிமுனிவருக்கு உரைக்க அவரும், அம்பிகையை தன் ஆசிரமத்திற்கு எழுந்தருளும்படி வேண்ட, அம்பிகையும் அவரிஷ்டப்படியே எழுந்தருள். முனிவர் அம்மனிருக்க ஒரு ஆசிரமம் ஒரு நவரத்தின சிம்மாசனமும் உண்டுபண்ணி அந்த சிம்மாசனத்தின் மீது எழுந்தருளின பின் பரமேஸ்வரி வால்மீகி முனிவரைப் பார்த்து “ஓ தப சியே! இந்த பூலோ கத்தில் நான் ஒரு விரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் நூதனமும் மேலானதுமான விரதம் ஒன்றிருக்குமாயின் அதைஎனக்கு சொல்லவேண்டும்” என்று கேட்க, வால்மீகி முனிவர் தொழுது “தாயே! லோக மாதாவே! உம்முடைய சந்திதானத்தில் அடியேன் ஒரு விண்ணப்பம் செய்கிறேன்; கோபமில்லாமல் கேட்டுதிருவுள்ளாம் பற்றவேண்டும்! என்று சொல்ல, அதைன்ன வென்று அம்பிகை கேட்க “ஜெகத்ரக்ஷி யே! இந்த பூலோ கத்தில் ஒரு வருக்கும் தெரியாத ஒரு விரதமுண்டு. அந்த விரதத்திற்கு கேதாரீஸ்வரர் நோன்பென்று பெயர். அதை இதுவரையில் யாரும் அனுஷ்டிக்கவில்லை. நீர் அந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்தால் இஷ்டசித்தியாகும்.” என்று சொன்னார். அதைப் பரமேஸ்வரி கேட்டு “அந்த விரதம் எக்காலத்தில் எவ்விதமாக அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பதை விவரமாய்ச் சொல்ல வேண்டும்” என்று கேட்க வால்மீகி சொல்கிறார் “புரட்டாசி மாதம் சுக்கிலபட்ச தசமி தொடங்கி ஐப்பசி மாதம் கிருஷ்ண பட்சம் தீபாவளி அமாவாசை வரைக்கும் இருபத்தொருநாள் பிரதிதினம் ஸ்ரூணங்கு செய்து சுத்த வஸ்திர மணிந்து ஆலவிருட்சத்தின் கீழ் சிவவிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்து அபிஷேகங்கு செய்து விழுதி சந்தன ஷதை புஷ்பங்கு சாத்தி வெல்லவுருண்டை, சந்தன வுருண்டை. மஞ்சளஞ்செடி, அதிரசம். வாழைப்பழம், தேங்காய், பாக்கு, வெற்றிலை இவைகளை வகைக்கு ஒன்றாக வைத்து வில்லார்ச்சனை தூபதீபம் நெவேத்தியங்கு செய்து நமஸ்கரித்து இரு பத்தோரிழையிலே ஒரு கயிறு முறுக்கி அதைத் தினந்தினம் ஒரு முடியாக இருபத்தொருநாள்

முடிந்து தினமும் உபவாசமிருந்து நெவேத்தியன் செய்த
 அதிரசத்தையுண்டு இருபத்தொரு நாளும் கிரமமாக
 இவ்விரதத்தை அனுஷ்டித்தால், இருபத்தோராம் நாள்
 திபாவளி அமாவாசை தினம் பரமன் ரிஷிபவாகன ஞாடராய்
 காட்டியளித்து கேட்ட வரத்தையுனக்கு கொடுப்பார்’
 என்று வால்மீகர் சொல்லக் கேட்ட அம்பிகை மகிழ்ந்து
 அதே பிரகாரம் ஐப்பசி மாதம் சுக்கில பட்சம் தசமி முதல்
 அமரபட்சமும் சதுர்த்தசி அமாவாசை வரை இருபத்தொரு
 நாளும் வால்மீகர் தெரிவித்தபடி நியம நிஷ்டையுடன்
 உபவாசமிருந்து விரதம் அனுஷ்டிக்க பரமேஸ்வரியின் விர
 தத்திற்கு மகிழ்ந்த பரமன் தேவ கணங்கள் புடைசூழ காஷி
 யளித்து, இடபாகத்தைப் பரமேஸ்வரிக்குக் கொடுத்து,
 அர்த்த நாரீஸ்வரராக கைலாயத்திற்கெழுந்தருளி வீற்
 றிருந்தார். இவ்விரதத்தின் மேன் மையைக் கண்ட
 தேவர்கள், இருடிகள் முதலானவர்களும் அன்று முதல் இந்த
 விரதத்தை அனுஷ்டித்து வரலாயினர்; தேவகன்னியர் அவ்
 விரதத்தை கங்கைக் கரையில் அனுஷ்டிப்பதை பூலோகத்
 திலே ஓர் அரசனுடைய குமாரத்திகளான புண்ணியவுதி,
 பாக்கியவுதி எனும் இருபெண்கள் தன் தகப்பன் நாடுநகரிழந்
 ததன் பயனுய விவாகமாகாத கண்ணியர் கங்கைக் கரைவர,
 அச்சமயம் தேவகன்னியரியற்றும் பூசசனையைக் கண்டு அதன்
 விபரமறிந்து தேவ மங்கையர் கொடுத்த நோன்பு கயிற்
 றையும் பிரசாதத்தையும், பெற்று வீட்டிற்குப் போக வீடு
 அடையாளந் தெரியாமல் சூச்ச வீடு மாட மாளிகையாக
 மாறி அஷ்டஜில்வரியம் பெருகியிருக்கும் புதுமையைக் கண்டு
 ஆச்சரிய மடைந்து நிற்கையில்; தகப்பன் தனது குமாரத்தி
 களை அழைத்துச் சென்று சுகமே வாழ்ந்து வரும் நாளில்
 இராஜிரியரசன் புண்ணியவுதியையும் அளகாபுரியரசன் பாக்
 கியவுதியையும் மணந்து தம் தம் பகுதிகளுக்குச் சென்று புத்
 திர பாக்கியத்துடன் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இங்நனம் வாழ்ந்து வரும் நாளில் பாக்கியவுதி தன்
 கையில்லைந்திருந்த நோன்புக் கயிற்றை அவரைப் பந்தவின்

மேல் போட்டு மதந்து போனதின் விளைவாக பாக்கியவதி நாட்டை வேற்றரசன் கைப்பற்றிக் கொண்டு இவர்களை ஊரை விட்டுத்துரத்திவிட்டான். பாக்கியவதியும் அவள் புருஷனும் நித்திய தரித்திரர்களாகி உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் இன்றியிருக்கையில் நோன்புக்கயிறு அவரைப் பந்தலிலிருந்ததால் அவரைக்காய் மிகுதியாகக் காய்க்க, பாக்கியவதி அந்த அவரைக்காய்களை சமைத்துப் புசித்து ஜீவித்து வந்தனர்.

இப்படியிருக்கையில் ஒரு நாள் பாக்கியவதி தன் குமாரனையழைத்து, அப்பா நாம் நாடு நகரமிழந்து உண்ண உண்வக்கும், உடுக்க ஆடைக்கும் கஷ்டப்பட்டு கொண்டிருக்கிறோம், ஆகையால் நீ இராஜகிரிக்குப் போய் உன் பெரிய தாயான புண்ணியவதி சகல ஐஸ்வரியத்துடனும் வாழ்வதால் அவளிடத்தில் நம்முடைய தற்கால நிர்வாகத்தை தெரிவித்து கொஞ்சம் திரவியம் கேட்டு வாங்க்கொண்டு வா’ என்று சொல்லி கூட்டமுது கட்டிக்கொடுத்து வழியனுப்பினான். அந்தப் பிள்ளை இராஜகிரிக்குப்போய் தன் பெரிய தாயாரைக்கண்டு தங்கள் வர்த்தமானங்களைச் சொல்ல அவளும் பரிதாபப்பட்டு நான்கு நாள் அந்தப் பிள்ளையை வைத்திருந்து சில வஸ்திரங்களும் ஆபரணமும் திரவியமுடிப்பும் கட்டமுதும் கட்டிக்கொடுத்து அனுப்பி னான். அதை வாங்கிக்கொண்டு சில தூரம் வந்து ஒரு குளக்கரையில் மூட்டையை வைத்துவிட்டு கட்டமுது சாப்பிடு கிற சமயத்தில் மூட்டையைக் கருடன் எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டது. அதுகண்டு சிறுவன் மனஸ்தாபப்பட்டு மீண்டும் பெரிய தாயாரிடம் சென்று நடந்ததைச் சொல்ல, அவள் விசனப்பட்டு மறுபடியும் சில திரவியம் கொடுத்தனுப்பினான்.

அதை எடுத்துக் கொண்டு வரும்பொழுது வழியிலே ஒரு திருடன் வந்து கிறுவனிடமிருந்து மூட்டையைப் பறித்துக் கொண்டுபோய்விட, சிறுவன் துக்கப்பட்டுக் கொண்டே மறு

படியும் பெரிய தாயாரிடம் சென்று; அம்மா! நாங்கள்செய்த பாவமென்னவோ தெரியவில்லை. இரண்டாவதாகக்கொடுத்த திரவியங்களையும், திருடன் பறித்துக்கொண்டு போய்விட்டான். என்று சொல்லி வருந்தும் சிறுவனைத் தேற்றி, குழந்தாய்! உன் தாயார் கேதாரி ஈஸ்வரார் நோன்பு விரதத்தை அனுஸ்தித்து வருகிறாரா? இல்லையா? என்று கேட்க, அந்த நோன்பு விரதத்தை அனுஸ்திப்பது இல்லை. முன்னே நோற்ற கயிற்றையும் அவரைப்பந்தலின் மேல் போட்டு விட்டான். அன்று முதல் இவ்வித கஷ்டங்களைல்லாம் வந்ததென்று தெரிகிறது என்று கூறினான். இதனைக்கேட்ட புண்ணியவதி மிகவும் மனம் வருந்தி ஐப்பசி மாதம் வரும் வரை சகோதரி குமாரனை தன்னிடமே நிறுத்திக்கொண்டு ஐப்பசி மாதம் தான் நோற்கிர நோன்போடு கூட பாக்கியவதிக்கும் ஒரு பங்கு வைத்து நேர்ந்து அந்த நோன்புக் கயிற்றையும் பல காரம் பாக்கு வெற்றிலை மஞ்சள் இன்னும் சில ஆடை ஆபரணங்களும் திரவியங்களும் கட்டி இனிமேலாவது இந்த நோன்பை விடாமல் நோற்கச் சொல்லி சில புத்திமதிகளையும் சொல்லியனுப்பினான்.

பெரிய தாயாரிடம் விடைப்பெற்று வரும் போது முன்னே வழியில் பறித்துப்போன திருடன் திரவியத்தைக் கொடுத்துச் சென்றான். கருடனும் மூட்டையைக் கொண்டு வந்து போட்டு விட்டு உன் தாய் கேதாரீஸ்வரர் நோன்பு விரதத்தை விட்டுவிட்டதனால்தான் இவ்விதம் வந்தது. இனி மேல் பயபக்தியுடன் நோன்பு நோக்கச் சொல் என்று அசரீரியாகச் சத்தமுன்டாக்க சிறுவன் ஆச்சரியப்பட்டு சந்தோஷப்பட்டு பயபக்தியோடு தன் வீட்டுக்கு வந்து தாயின் கையில் பெரிய தாயாரால் கொடுக்கப்பட்ட நோன்பு தோரணத்தையும் பலகாரத்தையும் முன்னே கொடுத்து பிறகு தனத்தையும் கொடுத்து நடந்த சமாசாரங்களையும் விளக்கமாகச் சொல்லக்கேட்ட பாக்கியவதி “மெய்தான்! என் ஆங்காரத்தினால் கெட்டேன் என்று சொல்லி ஸ்நானங்கு செய்து கேதார ஈஸ்வரரை நமஸ்காரங்கு செய்து கயிற்றை

வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டாள். அந் நாளிகைக்கே தங்கள் பட்டினத்தை அபகரித்த அரசன் பட்டினத்தையும் யானை சேனை பரிவாரங்களையும் பண்டி பண்டாரங்களையும் பகுதி யும் கொடுத்துப் போய்விட்டான்.

பின்னர் முன் போலவே பாக்கியவதியும் தனக்கு அஷ்ட ஐஷ்வர்யமும் உண்டாகவே தான் முன்னர் நோற்கத் தவ றியபடியிலுல்தான் கேதாரீஸ்வரர் வறுமையைத் தந்தார் என்றும் அறிந்து அன்று முதல் நோன்பைக் கைப்பற்றிய தால் சகல சம்பத்தும் பெருகிச் சுகபோகத்தோடு வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஆதலால் இப்பூலோகத்தில் கேதாரி விரதத்தை மனப் பூர்வமாக விரும்பிச் செய்பவர்களுக்கு பரமேஸ்வரன் சகல செல்வங்களையும் அனுக்கிரகிப்பார். அன்பர்கள் இந்த நோன்பை பக்தி விநயத்துடன் விதிமுறை தவருது அனுஷ்டித்து சுக்கேஷமங்களை அடைந்து இஷ்ட சித்திகளைப் பெற்று பெறுவாழ்வு வாழ்வீர்களாக!

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

கேதாரீஸ்வரர் பூஜா விதி

பூஜாரம்பத்தில் மஞ்சளால் விநாயகரைச் செய்வித்து கந்தம் புஷ்பம் அறுகு சாத்தி நோன்பு விரதக்காரர்கள் கையில் புஷ்பம் கொடுத்து விநாயகரை அர்ச்சனை செய்விக்க வேண்டியது அதற்கு மந்திரங்களாவன :—

ஓம் சமுகாய நம :

ஓம் ஏக தந்தாய நம :

ஓம் கபிலாய நம:

ஓம் கஜ கர்ணிகாய நம :

ஓம் லம்போதரயா நம :

ஓம் விகடாய நம :

ஓம் விக்நராஜாய நம :

ஓம் விநாயகாய நம :

ஓம் தூம கேதவே நம :

ஓம் கணுத்யஷாய நம :

ஓம் பாலசந்திராய நம :

ஓம் வக்ரதுண்டிய நம :

ஓம் சூர்ப்பகர்ணைய நம :

ஓம் ஹேரம்பாய நம :

ஓம் ஸ்கந்தபூர்வஜாய நம :

ஓம் மஹாகணுதிபதயே நம :

என்னும் சோடச நாமங்களை யோதி, நாநாவித பத்திர புஷ்பமிட்டு துபம் ஆக்கிராபயாமி தீபம் தர்ஸயாமி என்று சொல்லி துபதீபம் கொடுத்து, தகூணை தாம்பூலம் நைவேத்தியம் வைத்துத் தீபாராதனையான பிறகு ஸ்ரீ கேதாரீஸ்வரரை ஆவாகனஞ் செய்ய வேண்டியது. அதாவது அம்மியையுங் குழவியையும் அலங்கரித்து அம்மியின் மேல் குழவியை நிறுத்திக் கும்குமம் கந்தம் முதலிய பரிமள திரவியங்களையனிவித்து பருத்தி மாலையிட்டு, புஷ்பஞ்சாத்தி அதன் எதிரில் கலசம் நிறுத்தி அதற்குப் பருத்தி மாலை புஷ்பஞ்சாத்தி, நோன்பு விரதமனுஷ்டிப்ப வரை அருகே அமரச்செய்து கேதாரீஸ்வரரை மனதில் தியானஞ் செய்து கொள்ளச் சொல்லி காசி கங்கா தீர்த்த திருமஞ்சனம் ஆட்டியது போலும் பட்டு, பீதாம்பரம் ஆபரணுதிகளால் அலங்கரித்தது. போலும் மனதில் சங்கல பஞ் செய்துகொள்ளச் சொல்லி, வில்வம், தும்பை கொன் றயாகிய மலர்களால் ஈஸ்வரரைக் கீழ்க்கண்ட மந்திரங்களைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்விக்க வேண்டும்.

ஓம் சிவாய நம :	ஓம் நீலகண்டாய நம :
ஓம் கேசவாய நம :	ஓம் நாராயணைய நம :
ஓம் ருத்ராய நம :	ஓம் கிருஷ்ணய நம :
ஓம் சங்கராய நம :	ஓம் பத்மநாபாய நம :
ஓம் கங்காதராய நம :	ஓம் ஈசாந்தியா நம :
ஓம் கைலாசவாசாய நம :	ஓம் சிவபூசாய நம :
ஓம் திருக்குலாய நம :	ஓம் காலகண்டாய நம :
ஓம் மழுவேந்திராய நம :	ஓம் கபாலமூர்த்தியே நம :
ஓம் மானேந்திராய நம :	ஓம் பரமகுருவே நம :
ஓம் சிவாய நம :	ஓம் சாந்த்ருத்ராய நம :
ஓம் சதாசிவாய நம :	ஓம் மார்க்கண்டாய நம :
ஓம் அச்சதாய நம :	ஓம் திரிபுரதகனைய நம :
ஓம் நிர்மலாய நம :	ஓம் தாமோதராய நம :
ஓம் அருபாய நம :	ஓம் பார்வதி பிராணேசாய நம:
ஓம் ஆனந்த ரூபாய நம :	ஓம் சற்குருவாய நம :
ஓம் கோவிந்தாய நம :	ஓம் நந்தி கேஸ்வராய நம :
ஓம் சூலபாணியே நம :	ஓம் கேதாரீஸ்வராய நம :

அர்ச்சனை செய்வித்து அவர்கள் கையில் புஷ்பம் அஷ்டை கொடுத்து மும்முறை பிரதஷ்ணம் செய்யச் செய்து. கையிலுள்ளதை சுவாமியின் மேல் போடச் செய்து. கற்பூர தீபாராதனை கொடுத்து, நெவேத்தியமும். தாம் பூலமும் சமர்ப்பித்து துபதிபங்காட்டி அவர்களுக்கு நோன்புக்கயிறும், புஷ்பமும் அஷ்டையுங் கொடுத்து ஆசிரவாதம் செய்யவும், அவர்கள் அஷ்டையைச் சிரசின் மேல் போட்டுக்கொண்டு நோன்புக் கயிற்றைக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டியது.

* * * *

கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்-போர்க்கு வல்வினேபோம் துன்பம்போம், நெஞ்சில்
பதிப் போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக்—கதித்து ஒங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை
அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடிநெஞ்சே குறி.

நூல் நிலை மண்டில ஆசிரிப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனூர்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடனஞ் செய்யும் மயில்வா கனஞர்
கையில் வேலால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதஞர் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக,
சரவண பவனூர் சுடுதியில் வருக
ரஹண பவச, ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
வினபவ சரஹ வீரா நமோ நம
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென

வசரஹணப வருக வருக
 அசரார் குடிகெடுத்த ஜயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க,
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக,
 ஜயும் கிளியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும், உயிரையுங் கிளியும்
 கிளியுஞ் சௌவும் கிளரோளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக,
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்சூ ஷனமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழகு உடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரோளி பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகண
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகுண டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடு டுடுடு டுடுடு டுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்குகு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேல் முந்து கூடுமியீசுக் கட்டுக்குமியீசு
 எந்தனை யாரும் ஏரகச் செல்வ!
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வீஞேதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றென்னும்
 என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குழிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 சுதிரவேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிரவேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்ன வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே விருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணுங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்த்தை வல்வேல் காக்க
 பண்ததொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிரவேல் காக்க

ஜவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கையிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாபிக் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாவில் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்ளை எதிரவேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள் நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிரவேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறலோப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேஜையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனழுசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ஓங்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆளை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூணை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்

பாவைக ஞடனே பலகல சத்துடன்
 மணியிற்புதைத்த வஞ்சனை தணியும்
 ஒட்டிய செருக்கும் ஓட்டிய யாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழி போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றூர் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளொனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட்ட தோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கைகால் முறியக் கட்டு
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகை சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்றுப் பற்று பகலவன் தண்லெரி
 தண்லெரி தண்லெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலைவெருண்டது வோடப்
 புவியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எலிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரனை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்

நில்லா தோட நீனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆனும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணே ஸரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உனைக் குதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழோளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமோளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினென் ஆடினேன் பரவவச மாக
 ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரக்கி அன்னமுஞ் சொர்ன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனை
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க

வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீரு பொறுப்ப துங்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைத்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடலெரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒரு நாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்மலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்த்தங் கருஞவர்
 மாற்றவர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி

அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சமிகளில்
 வீரலட்சமிக்கு விருந்துண வாகச்
 குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி விருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள் என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேவை போற்றி
 தேவர்கள் சேனை பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கே ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவன பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கண்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த் தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதா ரமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்குன்
 ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே
 ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

பாசம் பரஞ்சோதிச் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
 ஏசு மிடமீதோ விண்ணேர்க் னேத்துதற்குக்
 கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
 ஈசனூர்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தனை னந்தன் அமுதன்னன் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன்பழ வடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவஜை?
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

ஓண்ணித் திலதகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்ரே?
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ?
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகேம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவுமே காலத்தைப் போக்காதே

வின்னுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெனக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்
தென்னிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்

மாலறியா நான்முகனுங் கானு மலையினநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாஹாறு தேன்வாய்ப் பாடிறி கடைதிறவாய்
ஞாலமே வின்னே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மை ஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சிலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
ரேலம் இடினும் உணராய் உணராய்கா
ஏலக் குழவி பரிசேலே ரெம்பாவாய்

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நனே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றே
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குத் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
உன்னற் கறியான் ஒருவன் இருஞ்சிரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னைவென் ஞமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னுளை என்னரையல் இன்னமுதென் றெல்லோழும்
சொன்னேங்கேள் வெவ்வேறுய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்

கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினேம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரே
 ஊழி முதல்வனுய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் கர்ளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருவே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே!
 உன்னைப் பிரானுகப் பெற்றவன் சீரடியோம்!
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவர் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணேரும் மன்னும் துதித்தாலும்
 ஒத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணைப்பிள்ளைகாள்
 ஏதவன் ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றூர் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஜயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கான் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண்ணீருடி செல்லா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மனவாளா
 ஜயாநீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தோழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனிவ் வானும் குவலயழும் எல்லோழும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 ழத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகின்த்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தவினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் ழம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

காதார் குழையாடப் பைம்பூன் கலனூடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

ஒரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 ஒரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணேரைத் தான்பணியாள்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரோருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி தந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவில் எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவண்மக்கு முனசுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாதோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குதம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருஞ்சு சேவகனை
அங்கன் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப்பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அண்ணே மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணேர் முடியின் மணித்தொகைலீ றற்றுற்போல்
கண்ணேர் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணேர் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணை ஆணைய் அவியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணைகி மண்ணைகி இத்தனையும் வேரூகித்
தண்ணே ரமுதமுமாய் நின்றுன் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்த் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப் ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றென்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிகே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழுவென் ஞாயி தெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தவிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈரும் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான் முகனுங் கானுத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்ய ஆட் கொண்டருஞும் பொங்கமலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

வாழ்த்து

துய்யதோர் மறைகளாலும் துதித்திடற்கு அரிய
செவ்வேள்
செய்யபே ரடிகள் வாழ்க ! சேவலும் மயிலும் வாழ்க !
வெய்ய சூர் மார்பு கீண்ட வேல்படை வாழ்க ! அன்னுன்
பொய்யில் சீர் அடியார் வாழ்க ! வாழ்கஇப் புவனம்
எல்லாம்
ஆறிகு தடந்தோள் வாழ்க ! அறுமுகம் வாழ்க !
வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க ! குக்குடம் வாழ்க ! செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞஞு வாழ்க ! யானிதன் அணங்கும் வாழ்க !
மாறிலா வள்ளி வாழ்க ! வாழ்க சீர் அடியார் எல்லாம் !
வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ஓளங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்

* * * *

மங்களம்

அன்னை அன்னை அன்னை அன்னை அன்பினுக்கு மங்களம்
ஆதி சக்தி அம்பிகைக்கு அனந்தகோடி மங்களம்
எம்முள்ளே விளங்குமெங்கள் ஈஸ்வரிக்கு மங்களம்
இச்சையாவும் முற்றுவிக்கும் சிற்சிவைக்கு மங்களம்
தாழ்விலாத தன்மையும் தளர்ச்சியற்ற வன்மையும்
வாழ்விலே வளங்களும் எம்வாக்கிலே வரங்களும்
பக்தியிற் கசிந்திமைந்து பாடுகின்ற பான்மையும்
பாடுவோர்க் கனேகபோக பாக்கியங்கள் மேன்மையும்
என்றுமோங்க எங்கரத்தை இயக்கயான சக்தியை
தந்த ஞானமூர்த்தியாம் தனித்தியங்கும் சக்தியாம்
அன்னை அன்னை அன்னை அன்பினுக்கு மங்களம்
சீதாராம மங்களம் ராதா சிருஷ்டை மங்களம்

1. මෙම සිංහල තීරණ ප්‍රතිචාර නොවනු ලබයි. එහි ප්‍රතිචාර නොවනු ලබයි.

A detailed scientific illustration of a large, dark, segmented worm-like creature, possibly a leech or a similar parasitic organism, shown from a side profile. The creature has a long, cylindrical body with distinct segments and a prominent, textured head at the front.

நீண்ட காலம் வரை திருப்பூர் மாவட்டத்தில் இருந்து வரும் சிறநீண்ட மாவட்டங்களைக் காலமாக விட்டு விடுதலை அறிவு வாய்ந்தது.

21

ମେସାହ ଦ୍ୱାରା